

JAN / FEB 2015

VOL. LXXX, Nos. 1-2

SOLIS

THE HERALD

JACKSON, MI

SOLIA

CHAIRMAN:
Most Rev. Archbishop
Nathaniel Popp

VICE-CHAIRMAN:
Right Rev. Bishop Irineu Duvlea
ENGLISH EDITOR / SECRETARY:
Archdeacon David Oancea

ROMANIAN EDITOR:
Fr. Dan Hoarste

STAFF:
V. Rev. Dr. Remus Grama
Archdcn. Sebastian Dumitrascu
Mr. Mark Chestnut
Mr. Richard C. Grabowski

SOLIA — THE HERALD (ISSN 0038-1039)
is published bi-monthly for \$15.00 per year: United States, \$20.00 per year: Canada, and \$25.00 per year in other countries by The Romanian Orthodox Episcopate of America, 2535 Grey Tower Road, Jackson, MI 49201-9120. Periodicals postage paid at Jackson, Michigan, and additional offices. Phone: (517) 522-3656, Fax: (517) 522-5907. E-mail: solia@roea.org. Internet: <http://www.roea.org>.

POSTMASTER: Send address changes to: SOLIA — THE HERALD, P.O. Box 185, Grass Lake, MI 49240-0185, U.S.A.

Photo submissions: Use high resolution/quality digital camera settings (at least 300 dpi). Articles and news published in SOLIA do not necessarily reflect the views or the endorsement of the Romanian Orthodox Episcopate of America.

CONTENTS

English Section

<i>The Lenten Prayer of St. Ephrem the Syrian,</i> Protopresbyter Alexander Schmemmann	3, 10
<i>The Episcopal Consecration of Bishop Daniel of</i> <i>Santa Rosa</i>	4
<i>Parish Ministry Article Recounts One Parish's</i> <i>Mission Efforts</i>	5-6
<i>Hierarchal Schedule</i>	7, 8, 9, 10
<i>Coptic Church Recognizes Martyrdom of</i> <i>21 Coptic Christians</i>	8
<i>Orthodox Fundamentalism,</i> George E. Demacopoulos	9
<i>First U.S. Conference on Women Deacons</i>	11
<i>Jews, Christians and Muslims Unite to Repair Mount</i> <i>Zion Cemeteries,</i> Lucinda Borkett-Jones	14
<i>Minister of Education of Greece:</i> "We are Launching the Process of <i>Separation of Church and State</i>	12, 14
<i>Financial Report</i>	13, 14
<i>Scholarships Available Through the Romanian</i> <i>Orthodox Episcopate (ROEA)</i>	15
<i>2015 Clergy Confertreat</i>	16
<i>Registration Opens for STOTS Symposium</i> <i>Dedicated to Metropolitan Leonty</i>	16
<i>Pastoral Changes</i>	16

Romanian Section

<i>Mihai Eminescu in Viziunea Bisericii</i> <i>(15 ianuarie), Partea I,</i> Stelian Gombos	17-18, 24
<i>Tinerii și tinerețea în operele Sfinților Părinți,</i> Ioan Bursuc	19, 21
<i>Din Jurnalul lui Dick Proenneke</i>	20-21
<i>Parabola Venirii în Sine, Meditație la Parabola</i> <i>Fiului Risipitor,</i> Pr. Cornel Todeasa	22-24
<i>Sfântul Ioan Casian: Virtutea înfrânării- tămăduitoare</i> <i>a lăcomiei pânteceleui</i>	22
<i>Cuvânt de Suftet - Februarie 2015,</i> +IRINEU, Episcop Vicar	23
<i>2015 Family Life/All-Auxiliaries Conference</i>	24

COVER: Dome of the Creation in St. Mark's Basilica, Venice, Italy.

2015 FAMILY LIFE/ ALL-AUXILIARIES CONFERENCE JULY 2-5, 2015 WEEKEND PREVIEW

What: Family Life/ All-Auxiliaries Weekend
When: July 2-5, 2015 (Thursday-Sunday)
Where: Akron, OH
Theme: "With Faith and Love, Draw Near"

Events:

- Worship services: Morning and Evening Prayers, Memorial Service, Divine Liturgy
- Auxiliary Meetings: ARFORA, Youth/AROY, Brotherhood
- Additional Gatherings: Clergy, Clergy Wives, Christian Educators
- Possible Thematic Workshops/Discussion Groups for Personal, Family, and Parish Enrichment:
 - Liturgy 101: What you always wanted to know but were afraid to ask
 - Encountering God through the Jesus Prayer
 - Navigating the American Religious Landscape
 - Recognizing our Addictions

Continued on page 14

THE LENTEN PRAYER OF ST. EPHREM THE SYRIAN

By Protopresbyter Alexander Schmemmann

Of all lenten hymns and prayers, one short prayer can be termed *the lenten prayer*. Tradition ascribes it to one of the great teachers of spiritual life - St. Ephrem the Syrian. Here is its text:

O Lord and Master of my life! Take from me the spirit of sloth, faint-heartedness, lust of power, and idle talk. But give rather the spirit of chastity, humility, patience, and love to Your servant. Yea, O Lord and King! Grant me to see my own errors and not to judge my brother; For You are blessed unto ages of ages. Amen.

This prayer is read twice at the end of each lenten service, Monday through Friday (not on Saturdays and Sundays; for, as we shall see later, the services of these days do not follow the lenten pattern). At the first reading, a prostration follows each petition. Then we all bow twelve times saying: "O God, cleanse me a sinner." The entire prayer is repeated with one final prostration at the end.

Why does this short and simple prayer occupy such an important position in the entire lenten worship? Because it enumerates in a unique way all the "negative" and "positive" elements of repentance and constitutes, so to speak, a "check list" for our individual lenten effort. This effort is aimed first at our liberation from some fundamental spiritual diseases which shape our life and make it virtually impossible for us even to start turning ourselves to God.

The basic disease is *sloth*. It is that strange laziness and passivity of our entire being which always pushes us "down" rather than "up" -- which constantly convinces us that no change is possible and therefore desirable. It is in fact a deeply-rooted cynicism which to every spiritual challenge responds "what for?", and makes our life one tremendous spiritual waste. It is the root of all sin, because it poisons the spiritual energy at its very source.

The result of sloth is *faint-heartedness*. It is the state of despondency which all spiritual Fathers considered the greatest danger for the soul. Despondency is the impossibility for man to see anything good or positive; it is the reduction of everything to negativism and pessimism. It is truly a demonic power in us, because

the Devil is fundamentally a liar. He lies to man about God and about the world; he fills life with darkness and negation. Despondency is the suicide of the soul, because when man is possessed by it, he is absolutely unable to see the light and to desire it.

Lust of power! Strange as it may seem, it is precisely sloth and despondency that fill our life with lust of power. By vitiating the entire attitude toward life and making it meaningless and empty, they force us to seek compensation in a radically wrong attitude toward other persons. If my life is not oriented toward God, not aimed at eternal values, it will inevitably become selfish and self-centered; and, this means that all other beings will become means of my own

self-satisfaction. If God is not the Lord and Master of my life, then I become my own lord and master -- the absolute center of my own world, and I begin to evaluate everything in terms of my needs, my ideas, my desires, and my judgments. The lust of power is thus a fundamental depravity in my relationship to other beings, a search for their subordination to me. It is not necessarily expressed in the actual urge to command and to dominate "others." It may result as well in indifference, contempt, lack of interest, consideration, and respect. It is indeed sloth and despondency directed this time at others; it completes spiritual suicide with spiritual murder.

Finally, *idle talk*. Of all created beings, man alone has been endowed with the gift of speech. All Fathers see in it the very "seal" of the Divine Image in man, because God Himself is revealed as Word (John, 1:1). But being the supreme gift, it is by the same token the supreme danger. Being the very expression of man, the means of his self-fulfillment, it is for this very reason the means of his fall and self-destruction, of betrayal and sin. The word saves and the word kills; the word inspires and the word poisons. The word is the means of Truth, and it is the means of demonic Lie. Having an ultimate positive power, it has therefore a tremendous negative power. It truly creates positively or negatively. When deviated from its divine origin and

Continued on page 10

THE EPISCOPAL CONSECRATION OF BISHOP DANIEL OF SANTA ROSA

Bishop Daniel (center) with Metropolitan Tikhon and hierarchs who concelebrated in his consecration.

SAN FRANCISCO, CA [OCA] On Saturday, January 24, 2015, clergy and faithful from parishes across the Diocese of the West and beyond gathered at historic Holy Trinity Cathedral here for the celebration of the Hierarchical Divine Liturgy, during which Bishop-Elect Daniel [Brum] was consecrated to the Episcopacy as Bishop of Santa Rosa, Auxiliary to His Eminence, Archbishop Benjamin of San Francisco and the West.

Bishop-Elect Daniel was canonically elected by members of the Holy Synod of Bishops on October 21, 2014.

On the eve of the Consecration, the hierarchs celebrated the Rite of Nomination of the Bishop, after which Bishop-Elect Daniel gave an acceptance speech and then served Great Vespers for the feast of Blessed Xenia of St. Petersburg.

Concelebrating with His Beatitude, Metropolitan Tikhon and Archbishop Benjamin was His Grace, Bishop John of Naro-Fominsk, Administrator of the Patriarchal Parishes in the USA, together with several members of the Holy Synod of Bishops of the Orthodox Church in America, including His Eminence, Archbishop Nathaniel of Detroit and the Romanian Episcopate; His Eminence, Archbishop Melchisedek of Pittsburgh and Western Pennsylvania; His Grace, Bishop Michael of New York and New Jersey; His Grace, Bishop David of Sitka and Alaska; and His Grace, Bishop Paul of Chicago and the Midwest.

At the outset of the Liturgy, Bishop-Elect Daniel offered his statement of faith, proclaiming the Nicene-Constantinopolitan Creed, and offered a detailed explanation of the Church's Trinitarian and Christological doctrines in the presence of Metropolitan Tikhon and the assembled hierarchs, clergy, and faithful. He pledged his commitment to uphold the

Church's canons and the teachings of the Holy Fathers and to preserve unity with his brother bishops.

During the Divine Liturgy, the open Gospel Book was placed over Bishop-Elect Daniel's head as Metropolitan Tikhon and the consecrating bishops placed their hands upon it. The Metropolitan then proclaimed, "By the election and approbation of all the Venerable Bishops of the Holy Synod, the Grace Divine, which always heals that which is infirm and fulfills that which is lacking through the Laying-on-of-Hands, elevates you, most beloved of God, Archimandrite Daniel, to be the Bishop of Santa Rosa, which enjoys the protection of Almighty God.... O Lord our God Who, in that it is impossible for the nature of man to endure the Essence of the Godhead, in Thy Providence hast provided for us teachers of like nature with ourselves to maintain Thine Altar, that they may offer to Thee sacrifice and oblations for all Thy People. O Lord, make this man also, who has been proclaimed a steward of the Episcopal Grace, to be an imitator of Thee, Who art the True Shepherd, Who laid down Thy Life for Thy sheep. Grant that he will be a leader of the blind, a light to those in darkness, a reprover of the unwise, a teacher of the young, and a lamp to the world. Grant also that he, having perfected the souls entrusted to him in this present life, may stand unashamed before Thy Throne, and that he may receive the great reward which Thou hast prepared for those who have fought with valor for the preaching of the Gospel."

At the conclusion of the Liturgy, Metropolitan Tikhon offered words of exhortation to Bishop Daniel. Bishop John also greeted the newly consecrated Bishop and presented him with an icon of Saint Tikhon of Zadonsk.

A festive banquet marking the occasion followed the Liturgy at the renowned McCormick and Kuleto's Seafood and Steaks in Ghirardelli Square.

On Sunday, January 25, Bishop Daniel celebrated his first Hierarchical Divine Liturgy at the Protection/Saint Seraphim Church, Santa Rosa, CA. At the conclusion of the Divine Liturgy, Metropolitan Tikhon presented him with the pastoral staff, signifying his responsibility and authority as Bishop of Santa Rosa and Auxiliary to Archbishop Benjamin. Bishop Daniel will continue to care for Saints Peter and Paul Church, Phoenix, AZ in addition to his episcopal duties.

BE A FRIEND OF SOLIA

Send your donation to:
Romanian Orthodox Episcopate
PO BOX 185
GRASS LAKE, MI 49240 USA

PARISH MINISTRY ARTICLE RECOUNTS ONE PARISH'S MISSION EFFORTS

Washington, DC, Habitat for Humanity Volunteers

SYOSSET, NY [OCA]The OCA Department of Christian Service and Humanitarian Aid [CSHA] recently posted a new article, "Where is Your Jerusalem," in its *Parish Ministry Resources*, formerly known since the 1980s as the *Resource Handbook for Ministries*.

Written by Dr. John G. Demakis, it is the story of how his Greek Orthodox parish went through the step-by-step process to establish a program for missionary and charity outreach. It was so successful, that other local parishes partnered with the parish; and, the program eventually developed into an exemplary Pan-Orthodox outreach ministry striving to fulfill Acts 1:8: "You shall be my witnesses in Jerusalem, Judea, and Samaria and to the end of the earth."

"The words of the Lord in Acts 1:8 present us with a significant goal in our personal lives and in the life of the Church," said Donna Karabin, who chairs the CSHA department. "We recognize this especially as we ponder the upcoming 18th All-American Council [AAC] with its theme, 'How to Expand the Mission.' Our faithful witness in missionary outreach and charitable service has a natural outcome in expanding the mission. We'll be talking more about this at the AAC."

Where is your Jerusalem?

By Dr. John G. Demakis

"A five minute drive and I was at the shelter and saw firsthand what our county was doing to help the homeless. But what made a bigger impression on me was that I saw a list of Catholic and Protestant Churches that would go there regularly to serve food and help in any way. There was even one synagogue on the list and a Mosque! No Orthodox church however had ever gone there."

I have been a member of the board of the Orthodox Christian Mission Center (OCMC) for many years. In 2005, my parish of St. Katherine Greek Orthodox Church in Falls Church, Virginia, established a Mission Committee; its goals were to:

1. Sponsor missionary zeal in our community
2. Support the OCMC and our missionaries around the world
3. Support members of our parish who wished to go on missions - long term and short term.

Our parish also set up a line item in our parish annual budget for missions. It wasn't very large, but it was very helpful. Very quickly, we started inviting long term missionaries to our parish to make presentations. We would often have them give the sermon on Sunday and then pass a tray to collect money for the mission. Sometimes, we would sponsor an evening with the missionary and invite the parish to come and hear what they are doing. Again, we would collect money for their mission.

We sent several of our parishioners on short term OCMC teams (3-4 weeks) to Alaska, Kenya, Tanzania, Albania, Brazil, and Romania. In each case, we helped the individual raise the needed funds. We even sent one long term missionary to the Philippines and Hong Kong. We participate in the OCMC SAMP program - Support a Mission Priest. Our community supports one priest, and individuals in our parish support others. At any one time, we will have 10-20 AGAPE canisters out in local businesses. The money collected from these canisters funds medicines and staff at Orthodox hospitals and clinics worldwide.

An Important Question

Then one year, we invited Fr. Luke Veronis to give a Lenten Retreat at our parish on a Saturday during Great Lent. Fr. Veronis had been a long term missionary in Kenya and in Albania. His father, Fr. Alexander Veronis, was the first chairman of the OCMC. Fr. Luke told us he was going to make three separate presentations: international, national and local missions.

His first presentation was international missions, and he discussed the wonderful work the OCMC was doing in sending missionaries to far-away sites like Kenya, Tanzania, Uganda, Albania, Romania, etc. His next presentation was on national missions.

His last presentation of the day was local missions. He started out by reading the last words of Jesus before he ascended into Heaven (Acts 1:8): "You shall be my witnesses in Jerusalem, Judea, and Samaria and to the end of the earth". He then turned to me and asked,

Continued on page 6

Parish Ministry ... *Continued from page 5*

“John, where is your Jerusalem?” Fr. Luke caught me by surprise. I really did not know what he was after. He asked me again. “John, where is your Jerusalem?” I still did not get it. Finally, he asked me, “John, in what city is your church located?” I knew that answer, “Falls Church, Virginia.” “That is your Jerusalem” he said. “OK now, where is your Judea”. Now I got it! “Virginia”, I said. “Right!” Thank heavens he didn’t ask me where is my Samaria.

Fr. Luke went on to explain that we too often think of missions as something foreign and exotic - travels to Africa, Asia, etc. Mission work, as Christ made clear, begins in your own town and your own state. Fr. Luke went on to describe how we can witness in our own town and state. Find out where there is great need and be there. This led to a very productive discussion and opened our hearts and our eyes.

Searching Out Local Needs

After the retreat, I decided to find out if there were homeless shelters near our church. I was told by longtime members of our church that there were not homeless shelters in our Fairfax County - which was at the time the wealthiest county in America. So I Googled it and found ten homeless shelters in Fairfax County, one about one mile from St. Katherine. No one in our parish knew about the shelter.

A five minute drive, and I was at the shelter and saw firsthand what our county was doing to help the homeless. But what made a bigger impression on me was that I saw a list of Catholic and Protestant Churches that would go there regularly to serve food and help in any way. There was even one synagogue on the list and a Mosque! No Orthodox church however had ever gone there.

After a brief discussion, it was agreed that St. Katherine would be coming once a month to serve dinner. We now go twice a month and serve food to the homeless. We were told they were in desperate need of clothing for the homeless. We now collect clothes and toiletries all year long; and by rotation, a different family takes the clothes to the shelter every week.

During the winter months, when the shelter does not have enough room for everyone who would like to stay, they give the homeless a hot meal and have to send them out to community shelters which can only offer them a bed for the night. But for those, they are given a Hygiene and Survival Kit that includes a woolen cap, socks, gloves, hand warmers, tooth paste and brush, shaving cream, razor and shampoo. Our St. Katherine parish has agreed to fund these kits. All our church organizations donate one or more of the items, and our Sunday School Children put the kits together after our Christmas Pageant. This year, we delivered over three hundred kits.

Joined by Other Orthodox Churches in the Greater DC Area

Soon an amazing development occurred. As we began local outreach, other Orthodox churches in the greater DC area soon asked if they could join our mission committee. Our committee now consists of three OCA churches, two Antiochian churches and one other Greek Orthodox Church. We decided to rename our committee the DC Metropolitan Orthodox Mission and Outreach Committee.

We continue to do local outreach. We have sent two teams to Habitat for Humanity building programs. We have worked with FOCUS North America to distribute shoes to homeless children in the DC metropolitan area. We have sponsored several Red Cross Blood Drives. Even as our local outreach has broadened and developed, we have also expanded our overseas missions. We have sent a long term missionary to Tanzania. One of our parishioners just returned from a short term team to Kenya. We have helped sponsor an Antiochian Orthodox college student for a short term team to Alaska.

What we have also witnessed is that several other Orthodox parishes that have joined our group are now doing their own local outreach and going to their local homeless shelters, to their hospices, etc.

We thank the Lord that we have found our Jerusalem. Where is your Jerusalem??

Questions for Discussion:

1. Where is your Jerusalem? Are you or your parish engaged in any outreach programs to the community there? Any ideas for developing others?
2. Where is your Judea? Dr. Demakis’ article demonstrates the greater effectiveness that can be achieved when people or parishes work together. Is that a possibility in the greater area where you live? Dr. Demakis suggests working together to support Orthodox agencies such as International Orthodox Christian Charities (IOCC) and/or the Fellowship of Orthodox Christians United to Serve - North America (FOCUS NA).
3. Where is your Samaria? Is it some nearby area or group of people in need of help that you do not feel comfortable approaching? What are the reasons? Might they be overcome?
4. And to the Ends of the Earth. In what ways can you work with Orthodox agencies such as IOCC and OCMC to promote worldwide missions and outreach?

Dr. John Demakis is a retired cardiologist and a member of the St. Katherine Greek Orthodox Church of Falls Church, Virginia. He chairs the DC Metropolitan Orthodox Mission and Outreach Committee. He is also the chairman of the Health Care Committee for the Orthodox Christian Mission Center (OCMC) and is a founding member of the Orthodox Christian Association of Medicine, Psychology and Religion (OCAMPR). John is married to his wife Katherine for 48 years and they have three children and six grandchildren.

HIERARCHAL SCHEDULE

HIS EMINENCE, ARCHBISHOP NATHANIEL

September 13, 2014 – March 11, 2015

September 13-14. Colleyville, TX. St. Mary. Saturday: Great Vespers. Reception. **Sunday:** Hierarchal Divine Liturgy & Procession of Holy Cross. Banquet.

September 15-18. Dallas, TX. Assembly of Bishops of the USA Annual Meeting. Monday: Holy Trinity Greek Orthodox Church. Thanksgiving Service. Dinner. **Tuesday-Thursday:** Meetings.

September 19-21. Toronto, ON. St. George. Saturday: Great Vespers. Reception. **Sunday:** Hierarchal Divine Liturgy. Blessing of remodeled church and altar. Banquet for 60th Anniversary.

September 27-28. Chicago, IL. Holy Nativity. Saturday: Great Vespers. **Sunday:** Hierarchal Divine Liturgy. Banquet for 75th Anniversary.

October 4-5. Youngstown, OH. Holy Trinity. Saturday: Great Vespers & blessing of reader: Michael Barkett (Warren, Ohio). Reception. Pastoral visits. **Sunday:** Hierarchal Divine Liturgy. Installation of Fr. Gabriel Agoston as Parish Priest. Banquet for 108th Anniversary.

October 10-12. Cleveland, OH. Friday-Saturday: Holy Trinity Church (OCA). Eastern Churches Seminar. **Saturday evening: St. Mary Cathedral.** Great Vespers. Reception. **Sunday:** Hierarchal Divine Liturgy. Banquet for 110th Anniversary. Visit to St. Herman House – FOCUS USA.

October 14. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Divine Liturgy for feast of St. Parascheva.

October 17-19. Montreal, QC. Saturday: Ascension. Hierarchal Divine Liturgy. Banquet for 10th Anniversary. **Annunciation (Buna Vestire). Saturday evening:** Great Vespers. Reception. **Sunday:** Hierarchal Divine Liturgy. Banquet for 100th Anniversary.

October 20-23. Syosset, NY. OCA Chancery. Holy Synod meeting.

October 23-24. Crestwood, NY. St. Vladimir's Seminary. Thursday evening: Orthodox Christian Laity Supper. **Friday:** OCL Annual meeting.

October 25-27. New York, NY. St. Dumitru. Saturday: Clergy Conference. Great Vespers. Tedium. Reception. **Sunday:** Hierarchal Divine Liturgy. Banquet for 75th Anniversary.

November 1-2. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Saturday: Great Vespers. **Sunday:** Hierarchal Divine Liturgy.

November 7-8. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Friday: Vigil for feast of Holy Archangels. **Saturday:** Hierarchal Divine Liturgy.

November 9. Southfield, MI. St. George Cathedral. Hierarchal Divine Liturgy. Banquet for 102nd Anniversary.

November 15-16. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Saturday: Great Vespers. **Sunday:** Hierarchal Divine Liturgy.

November 17. Novi, MI. Alexandria Restaurant. Dinner of local clergy in celebration of Archbishop Nathaniel's 30th Anniversary as Ruling Hierarchy.

November 18. Detroit, MI. Sacred Heart Seminary. Orthodox – Catholic Dialogue meeting.

November 20-22. Ellwood City, PA. Thursday: Vigil for feast of Entrance of Virgin Mary in Temple. **Friday:** Hierarchal Divine Liturgy concelebrated with Metropolitan Tikhon. Vespers. **Saturday:** Blessing of newly-constructed/renovated buildings. **Sunday: Hermitage, PA. Holy Cross.** Hierarchal Divine Liturgy.

November 27-29. Ottawa, ON. Annunciation Cathedral (OCA). Friday: Akathist to Mother of God. Supper. **Saturday:** Hierarchal Divine Liturgy concelebrated with Metropolitan Tikhon and Bishops Alexander, Iov, Michael, David, Ioan Casian and Irene. Enthronement of Bishop Irene as ruling hierarchy of the Archdiocese of Canada.

November 30-December 1. Ottwawa, ON. St. Nicholas. Sunday: Hierarchal Divine Liturgy. Banquet.

December 5-7. Brooklyn, NY. St. Nicholas Cathedral (Antiochian). Friday: Vespers. **Saturday:** Divine Liturgy. Enthronement Service for Metropolitan Joseph. Banquet. **Sunday:** Concelebrated Hierarchal Divine Liturgy with Patriarch John of Damascus and other hierarchs. Reception.

December 8-12. Oyster Bay Cove, NY. OCA Statute Revision Task Force. Wednesday: Crestwood, NY. St. Vladimir's Seminary.

December 13-15. Haledon, NJ. Archangels Michael & Gabriel Mission. Saturday: Great Vespers. Presentation by Harisma Choral group. Reception. **Sunday:** Hierarchal Divine Liturgy. Banquet.

December 21. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Hierarchal Divine Liturgy.

December 24. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Vigil for feast of Nativity of the Lord.

December 25. Southfield, MI. St. George Cathedral. Hierarchal Divine Liturgy for feast of Nativity of the Lord.

December 26-27. Chicago, IL. Holy Trinity Cathedral (OCA). Friday: Vespers. **Saturday:** Ordination of Archimandrite Paul (Gassios) into the Episcopacy as Bishop of the Midwest. Banquet.

December 28. Chicago, IL. St. Mary. Hierarchal Divine Liturgy for feast of Synaxis of the Birthgiver of God.

January 4-6. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Sunday: Hierarchal Divine Liturgy. **Monday:** Vigil for feast of Theophany. **Tuesday:** Hierarchal Divine Liturgy. Great Blessing of Water.

January 8-16. Phoenix, AZ. Saturday: Holy Cross. Vespers. **Sunday: Holy Cross.** Hierarchal Divine Liturgy. Luncheon. **Tuesday-Friday:** OCA Statute Revision Task Force.

Continued on page 8

COPTIC CHURCH RECOGNIZES MARTYRDOM OF 21 COPTIC CHRISTIANS

[Vatican Radio: February 21, 2015] The Coptic Orthodox Church has announced that the murder of the 21 Egyptian Christians killed by the so-called Islamic State in Libya will be commemorated in its Church calendar.

Pope Tawadros II announced that the names of the martyrs [Milad Makeen Zaky, Abanub Ayad Atiya, Maged Solaiman Shehata, Yusuf Shukry Yunan, Kirillos Shokry Fawzy, Bishoy Astafanus Kamel, Somaily Astafanus Kamel, Malak Ibrahim Sinweet, Tawadros Yusuf Tawadros, Girgis Milad Sinweet, Mina Fayez Aziz, Hany Abdelmesih Salib, Bishoy Adel Khalaf, Samuel Alham Wilson, Worker from Awr village (name unknown at this time), Ezat Bishir Naseef, Loqa Nagaty, Gaber Munir Adly, Esam Badir Samir, Malak Farag Abram, Sameh Salah Faruq] will be inserted into the Coptic Synaxarium, the Oriental Church's equivalent to the Roman Martyrology. This procedure is also equivalent to canonization in the Latin Church.

According to terrasanta.net, the martyrdom of the 21 Christians will be commemorated on the 8th Amshir of the Coptic calendar, or February 15th of the Gregorian calendar. The commemoration falls on the feast day of the Presentation of Jesus at the Temple.

Militants of the Islamic State released a gruesome video entitled "A Message Signed in Blood to the Nation of the Cross" in which they released a warning saying they were "south of Rome." They then proceeded to behead the Christian men, some of whom were seen mouthing the words "Lord Jesus Christ" moments before their death.

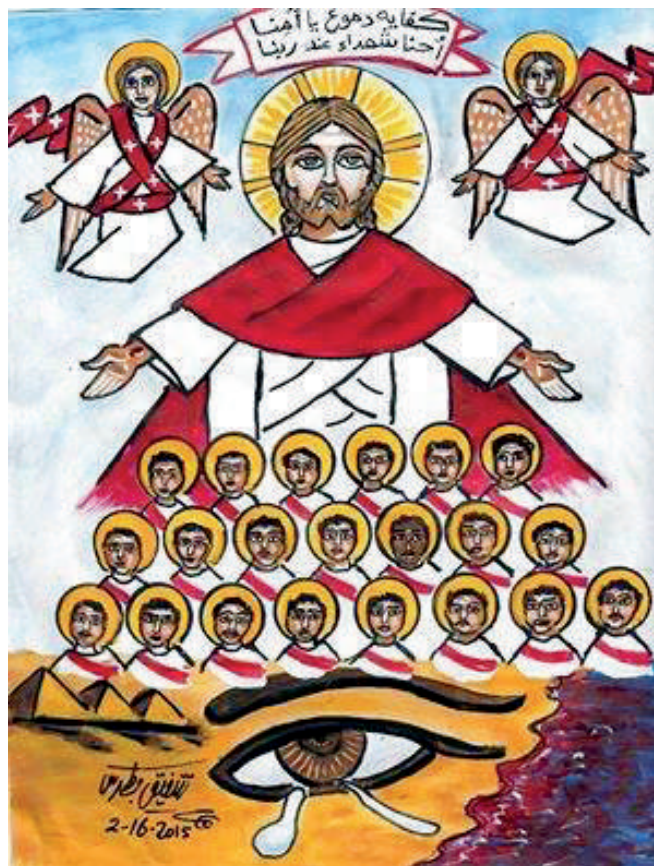
While the killings have stirred fears of the Islamic State's close proximity to Europe, they have also strengthened many in their faith.

In an interview with Christian channel SAT-7 ARABIC on Wednesday, Beshir Kamel, brother of two of the Coptic martyrs, even thanked the Islamic State for including their declaration of faith in the videos before killing them.

"ISIS gave us more than we asked when they didn't edit out the part where they declared their faith and called upon Jesus Christ. ISIS helped us strengthen our faith," he said.

Beshir said that he was proud of his brothers Bishoy and Samuel, saying that their martyrdom was "a badge of honor to Christianity."

Kamel's interview with SAT 7-ARABIC went viral, receiving over 100,000 views within hours of its posting online. When asked what his reaction would be if he saw an Islamic State militant, Kamel recalled his mother's response.

"My mother, an uneducated woman in her sixties, said she would ask [him] to enter her house and ask God to open his eyes because he was the reason her son entered the kingdom of heaven," Beshir said.

Listen to the excellent audio program "Holy Egyptian Martyrs Pray for Us" on Ancient Faith Radio (ancientfaith.com).

Hierarchal Schedule *Continued from page 7*

January 18. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Hierarchal Divine Liturgy.

January 21-24. San Francisco, CA. Holy Trinity Cathedral (OCA). Friday: Vespers and Calling for Ordination of Archimandrite Daniel (Brum) to Episcopacy. **Saturday:** Hierarchal Divine Liturgy and Ordination of Archimandrite Daniel to be Bishop of Santa Rosa, concelebrated with Metropolitan Tikhon, Archbishops Benjamin and Melchisedek, Bishop John (Russian Patriarchal), and Bishops Michael, David & Paul. Banquet.

Continued on page 9

ORTHODOX FUNDAMENTALISM

By George E. Demacopoulos

One of the cornerstones of Orthodox Christianity is its reverence for the great Fathers of the Church who were not only exemplars of holiness but were also the greatest intellectuals of their age. The writings of men like St. Basil the Great, St. Gregory the Theologian, and St. Maximos the Confessor have been and will always remain essential guides to Orthodox Christian living and Orthodox Christian faith.

Thus, it is alarming that so many Orthodox clerics and monks in recent years have made public statements that reflect a “fundamentalist” approach to the Church Fathers. And unless leaders of the Orthodox Church unite to repudiate this development, the entire Orthodox Church is at risk of being hijacked by extremists.

Like other fundamentalist movements, Orthodox fundamentalism reduces all theological teaching to a subset of theological axioms and then measures the worthiness of others according to them. Typically, this manifests itself in accusations that individuals, institutions, or entire branches of the Orthodox Church fail to meet the self-prescribed standard for Orthodox teaching. For example, when the Theological Academy of Volos recently convened an international conference to examine the role of the Fathers in the modern Church, radical opportunists in the Church of Greece accused it and its bishop of heresy.

The key intellectual error in Orthodox fundamentalism lies in the presupposition that the Church Fathers agreed on all theological and ethical matters. That miscalculation, no doubt, is related to another equally flawed assumption that Orthodox theology has never changed—clearly it has, or else there would have been no need for the Fathers to build consensus at successive Ecumenical Councils.

The irony, as identified by recent scholarship on fundamentalism, is that while fundamentalists claim to protect the Orthodox Christian faith from the corruption of modernity, their vision of Orthodox Christianity is, itself, a very modern phenomenon. In other words, Orthodoxy never was what fundamentalists claim it to be.

Indeed, a careful reading of Christian history and theology makes clear that some of the most influential saints of the Church disagreed with one another—at times quite bitterly. St. Peter and St. Paul were at odds over circumcision. St. Basil and St. Gregory the Theologian clashed over the best way to recognize the divinity of Holy Spirit. And St. John Damascene, who lived in a monastery in the Islamic Caliphate, abandoned the hymnographical tradition that preceded him in order to develop a new one that spoke to the

needs of his community.

It is important to understand that Orthodox fundamentalists reinforce their reductionist reading of the Church Fathers with additional falsehoods. One of the most frequently espoused is the claim that the monastic community has always been the guardian of Orthodox teaching. Another insists that the Fathers were anti-intellectual. And a third demands that adherence to the teachings of the Fathers necessitates that one resist all things Western. Each of these assertions is patently false for specific reasons, but they are all symptomatic of an ideological masquerade that purports to escape the modern world.

The insidious danger of Orthodox fundamentalists is that they obfuscate the difference between tradition and fundamentalism. By repurposing the tradition as a political weapon, the ideologue deceives those who are not inclined to question the credibility of their religious leaders.

In an age when so many young people are opting out of religious affiliation altogether, the expansion of fundamentalist ideology into ordinary parishes is leading to a situation where our children are choosing between religious extremism or no religion at all.

It is time for Orthodox hierarchs and lay leaders to proclaim broadly that the endearing relevance of the Church Fathers does not lie in the slavish adherence to a fossilized set of propositions used in self-promotion. The significance of the Fathers lies in their earnest and soul-wrenching quest to seek God and to share Him with the world. Fundamentalist readings of both the Fathers and the Bible never lead to God—they only lead to idolatry.

George E. Demacopoulos is Professor of Historical Theology and Director and Co-Founder, Orthodox Christian Studies Center at Fordham University (fordham.edu/orthodoxy).

Hierarchal Schedule *Continued from page 8*

January 25. Sacramento, CA. Sts. Michael & Gabriel. Hierarchal Divine Liturgy.

January 26-28. Temecula, CA. Holy Resurrection Monastery.

January 29-February 2. Phoenix, AZ. Sts. Peter & Paul (OCA). Hierarchal Divine Liturgy concelebrated with Archbishop Benjamin and Bishop Daniel.

February 3-6. Scottsdale, AZ. Franciscan Renewal Center. Annual Clergy Confertreat.

February 8-9. Glendale, AZ. St. John. Sunday: Hierarchal Divine Liturgy.

February 13-15. Falls Church, VA. St. Mary. Saturday morning: Pastoral consultations. **Saturday evening:** Great Vespers. **Sunday:** Hierarchal Divine Liturgy and Ordination of Nicholas Dujmovic into the Holy Diaconate. Banquet.

Continued on page 10

The Lenten Prayer ... *Continued from page 3*

purpose, the word becomes idle. It "enforces" sloth, despondency, and lust of power, and transforms life into hell. It becomes the very power of sin.

These four are thus the negative "objects" of repentance. They are the obstacles to be removed. But God alone can remove them. Hence, the first part of the lenten prayer, this cry from the bottom of human helplessness. Then the prayer moves to the positive aims of repentance, which also are four.

Chastity! If one does not reduce this term, as is so often and erroneously done, only to its sexual connotations, it is understood as the positive counterpart of sloth. The exact and full translation of the Greek *sofrosini* and the Russian *tselomudryie* ought to be *whole-mindedness*. Sloth is, first of all, dissipation, the brokenness of our vision and energy, the inability to see the whole. Its opposite then is precisely *wholeness*. If we usually mean by chastity the virtue opposed to sexual depravity, it is because the broken character of our existence is nowhere better manifested than in sexual lust -- the alienation of the body from the life and control of the spirit. Christ restores wholeness in us, and He does so by restoring in us the true scale of values by leading us back to God.

The first and wonderful fruit of this wholeness or chastity is *humility*. We already spoke of it. It is above everything else the victory of truth in us, the elimination of all lies in which we usually live. *Humility* alone is capable of truth, of seeing and accepting things as they are; and therefore, of seeing God's majesty and goodness and love in everything. This is why we are told that God gives grace to the humble and resists the proud.

Chastity and humility are naturally followed by *patience*. The "natural" or "fallen" man is impatient; for being blind to himself, he is quick to judge and to condemn others. Having but a broken, incomplete, and distorted knowledge of everything, he measures all things by his tastes and his ideas. Being indifferent to everyone except himself, he wants life to be successful right here and now. Patience, however, is truly a divine virtue. God is patient, not because He is "indulgent," but because He sees the depth of all that exists; because the inner reality of things, which in our blindness we do not see, is open to Him. The closer we come to God, the more patient we grow, and the more we reflect that infinite respect for all beings which is the proper quality of God.

Finally, the crown and fruit of all virtues, of all growth and effort, is *love* - that love which, as we have already said, can be given by God alone - the gift which is the goal of all spiritual preparation and practice.

All this is summarized and brought together in the concluding petition of the lenten prayer in which we ask "to see my own errors and not to judge my

brother." For ultimately, there is but one danger: *pride*. Pride is the source of evil, and all evil is pride. Yet, it is not enough for me to see my own errors, for even this apparent virtue can be turned into pride. Spiritual writings are full of warnings against the subtle forms of pseudo-piety which, in reality, under the cover of humility and self-accusation, can lead to a truly demonic pride. But when we "see our own errors" and "do not judge our brothers"; when, in other terms, chastity, humility, patience, and love are but one in us, then and only then, the ultimate enemy -- pride -- will be destroyed in us.

After each petition of the prayer, we make a prostration. Prostrations are not limited to the Prayer of St. Ephrem, but constitute one of the distinctive characteristics of the entire lenten worship. Here, however, their meaning is disclosed best of all. In the long and difficult effort of spiritual recovery, the Church does not separate the soul from the body. The whole man has fallen away from God; the whole man is to be restored; the whole man is to return. The catastrophe of sin lies precisely in the victory of the flesh -- the animal, the irrational, the lust in us -- over the spiritual and the divine. But the body is glorious; the body is holy, so holy that God Himself "became flesh." Salvation and repentance then are not contempt for the body or neglect of it, but restoration of the body to its real function as the expression and the life of spirit, as the temple of the priceless human soul. Christian asceticism is a fight, not against, but for the body. For this reason, the whole man - soul and body - repents. The body participates in the prayer of the soul just as the soul prays through and in the body. Prostrations, the "psycho-somatic" sign of repentance and humility, of adoration and obedience, are thus the lenten rite *par excellence*.

Reprinted from the website (sv-kuka.org) of St. Luke's Orthodox Mission, Toronto, ON Canada.

Hierarchal Schedule *Continued from page 9*

February 19-20. St. Augustine, FL. Thursday: Orthodox Christian Laity Board meeting. **Friday: Orthodox Christian Mission Center.** OCL Program -- participated as panelist.

February 21-22. Jacksonville, FL. St. Anne. Saturday: Great Vespers. **Sunday:** Hierarchal Divine Liturgy. Lunch.

February 28-March 3. Saturday: Hollywood, FL. Holy Cross. Great Vespers. Agape meal. **Sunday: Miramar, FL. Holy Trinity.** Hierarchal Divine Liturgy. Agape meal.

March 8. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Hierarchal Divine Liturgy.

March 10-11. Chicago, IL. Holy Nativity. Funeral and burial of Preoteasa Persida Zmed. Memorial meal. Tour of new church under construction.

FIRST U.S. CONFERENCE ON WOMEN DEACONS DRAWS ATTENDEES FROM ACROSS THE U.S. AND ENGLAND

Participants at the St. Phoebe Center Conference on “Women and Diaconal Ministry in the Orthodox Church: Past, Present, and Future”

Enthusiasm and prayer marked the first U.S. conference on women deacons in the Orthodox Church sponsored in New York City, on December 6, by St. Phoebe Center for the History of the Diaconess. Although the issue of the reinstatement and rejuvenation of the ordained deaconess has been discussed in Orthodox circles for over 150 years, this is the first time that a conference has been devoted to the exploration of this issue particularly and addressed how an ordained female diaconate could help the Church today.

The well-attended conference—drawing participants from England, California, and Illinois, among other Northeast and Midwest locales—reinforced the need and desire for the rejuvenation of the ordination of women deacons. Inspired by the conference, attendees hope to make a difference in a possible revitalization of this ministry, which can only happen with the approval of Orthodox bishops.

One of the strengths of Orthodoxy is its adherence to tradition; and the tradition of women deacons starts with its patron saint, St. Phoebe, who was designated a deacon by St. Paul.

The conference, entitled “Women & Diaconal Ministry in the Orthodox Church: Past, Present & Future,” focused on the solid evidence of women deacons in the past with talks by Doctors Valerie Karras, Caren Stayer, and Phyllis Zagano. One of the most pressing issues regarding revitalization of this order is the question of what women deacons would do today. Possible diakonia (service) by women deacons in the present day was suggested by speakers who are now engaged in these vital church ministries: Chaplaincy by Clio Pavlantos; Spiritual Direction by Sister Rebecca Cown of New Skete Monastery; Ministry of the Word (as chanters, readers, and homilists) by Professor Susan Ashbrook Harvey, Chair of the Department of Religious Studies at Brown University; and parish administration and outreach to underprivileged com-

munities by Ann Marie Mecera. Their work not only augments that of parish priests and bishops who are challenged in the overwhelming needs in their communities, but also connects the church and the world more particularly. Ann Marie Mecera, chair of the St. Phoebe Center, also emphasized the importance of the grace, accountability, and obedience that come with the sacrament of ordination. Paulina Pedas, a high school student, shared reflections of her experience as a young Orthodox woman. Speakers for women deacons in the future, Teva Regule (PhD candidate) and Rev. Fr. Steven Tsichlis, emphasized that defining the service of women deacons is essential in convincing both the clergy and the laity of why ordination should be re-instituted. Fr. Tsichlis relayed the practical challenges as coordinator of the male diaconate program that began in 2007 in the Greek Orthodox Metropolis of San Francisco. Participants learned that defining the role of deacons is essential and ongoing for both male and female deacons.

The day-long conference provided attendees with an excellent historical base on which to stand and the inspiration to continue in a realistic and prayerful journey together and with others.

The issue of the ordination of women deacons has been on the backburner for a number of years, but was moved forward in March, 2014, by His Eminence Archbishop Chrysostomos of Cyprus at the high-level synaxis of the primates of the Orthodox autocephalous churches in Istanbul, where they set the date and tentative procedures for the Holy and Great Council of 2016. He suggested that the position of women and the resetting of the institution of deaconesses should be studied. This encouraging and courageous statement gave hope to those who have been following this issue for a number of years. The last wave of optimism was in 1988 at an Inter-Orthodox Theological Consultation in Rhodes convened by the Ecumenical Patriarchate of Constantinople that included representatives from all the Orthodox Churches to examine the issue in preparation for a Holy and Great Council someday. That consultation, “The Place of the Woman in the Orthodox Church and the Question of the Ordination of Women,” unanimously affirmed that ordinations had taken place in the past and the order should be revived.

**FOLLOW THE
EPISCOPATE ON**

facebook
twitter

JEW, CHRISTIAN AND MUSLIM UNITE TO REPAIR MOUNT ZION CEMETERIES

By Lucinda Borkett-Jones / Christian Today

[March 2, 2015] Christians and Muslims living on Mount Zion have been the target of numerous hate crimes in recent years, but representatives from all three religions are taking a stand against the intolerance by repairing the Mount's graveyards.

Last week, a Greek Orthodox Seminary on the Mount was the site of an arson attack in which one of the church's bathrooms was set on fire. A wall was also sprayed with anti-Jesus graffiti, but no one was injured in the attack. Other incidents have seen gravestones smashed and people spitting at priests, and there has been little police intervention.

Before Pope Francis visited the Holy Land last May, interfaith tensions increased in response to fears that the government would give the Vatican control of David's Tomb, a building believed to be the site of the Last Supper. At the time, there were demonstrations and calls for attacks on Christians living on Mount Zion.

According to *Haaretz*, posters calling for action against "the transfer of David's Tomb to the Christians" have appeared again in recent days. The posters say: "King David's Tomb is in danger and you're sleeping? Prepare for a global battle that will shake the entire world. Now, in the run-up to the election, the left-wing parties have promised, with help from Christian foundations, to help transfer David's Tomb to the Christians." In response to this intolerance, some Israelis have been working with churches on Mount Zion to preserve gravestones that have been damaged, whether by vandalism or the effects of time.

The Protestant cemetery on the Mount was the first to be restored in the initiative funded by the Society for the Preservation of Israel Heritage Sites, but the interfaith group plans to work on graveyards for all three religions. Two years ago, dozens of gravestones in the Protestant cemetery were smashed, including those of a number of notable figures who lived in Jerusalem in the 19th and 20th centuries.

"We did this to correct, at least a little, the bad impression left by the authorities' failure to deal with the hate crimes," architect Gil Gordon, who oversaw the repair work, told *Haaretz*. "They [the police] haven't caught and indicted a single person, and the mayor is ignoring it. If you like, we're doing this to rescue Israel's honor, so they'll know there are also people who care."

Now that stonemasons have worked on the headstones, Jewish and Christian volunteers have begun cleaning up the cemetery. Next week, the volunteers will begin work on the Muslim cemetery, and following that, a Jewish burial ground on the Mount.

Discussions are also taking place about restoring the cemetery at the Armenian Church, with the support of the Dajanis, a prominent Palestinian family who are the custodians of David's Tomb and have also cared for Mount Zion's cemeteries.

Historian Dr. Yisca Harani, one of the project's initiators, said the initiative was set up after a number of crosses in the Protestant cemetery were broken. She added that the volunteers came to help "not just to show solidarity, but to show commitment and try to remind people that Jerusalem is a multicultural city where we all live, and will continue to live, side by side."

After the work on the cemeteries has been completed, there are plans to create a tourist route that will include sites from the different religions and cultures on the Mount.

MINISTER OF EDUCATION OF GREECE: "WE ARE LAUNCHING THE PROCESS OF SEPARATION OF CHURCH AND STATE"

[Athens, February 11, 2015 – *Pravoslavie.ru*] Aristidis Baltas, the new Greek minister of culture, education and religious affairs, at the meeting of Parliament has formulated the government's program on relations between the Church and state, reports *AgionOros.ru*.

According to the minister, "It is necessary to separate the Church from the state, but that is a long and difficult process." A. Baltas has stressed that, "The first steps to separate the Church from the state may be taken in the near future".

The myth that the Orthodox Church "does not pay taxes and exists on the state budget" is persistently being spread by Greek and other European liberals in order to direct the people's wrath against "the sponger-clerics" [*AgionOros.ru*]. The Holy Synod of the Church of Greece, in order to disprove these fantasies, even published a special statement on February

Continued on page 14

FINANCIAL REPORT

EPISCOPATE SUPPORTER

Anonymous.....	\$5,000.00
Anonymous.....	\$2,000.00
Anita Constant, Chicago, IL.....	\$500.00
Sandy Cotosman, Addison, IL.....	\$500.00
Dr/M Dumitru Sandulescu, Sterling Hts, MI.....	\$500.00
Rev Fr/Mrs Andrew Lesko, Redlands, CA.....	\$200.00
Dan & Maria Laura Marginean, Homewood, IL...	\$200.00
Doina & Alexis Vircol Wilmette, IL (IMO Parents Vasile & Zamfira).....	\$200.00
Constantin Ardeleanu, Valparaiso, IN.....	\$150.00
William & Evelyn Balamaci, Milford, CT.....	\$100.00
George & Evie Dobrin, Blacklick, OH.....	\$100.00
Theodore & Eva Gavala, Glenside, PA.....	\$100.00
Andre & Donna Gib, Chandler, AZ.....	\$100.00
M/M Michael Glodich, Cleveland, OH.....	\$100.00
Madelena & Joseph Ilcus, Jupiter, FL.....	\$100.00
M/M Michael Kalugar, Madison Hts, MI.....	\$100.00
Dorian Maxim, Silver Springs, MD (IMO Ovidiu Maxim).....	\$100.00
V Rev Fr & Psa Daniel Nenson, Regina, SK.....	\$100.00
M/M Ioan Pampu, Shelby Twp, MI.....	\$100.00
George+ & Mary Ross, Schererville, IN.....	\$100.00
Mihail & Lenuta Teodorescu, King of Prussia, PA.....	\$100.00
Maria Timmons, Mississauga, ON.....	\$100.00
V Rev Fr Dimitrie Vincent, Redford, MI.....	\$100.00
V Rev Fr & Psa Michael Lupu, Calgary, AB.....	\$96.50
Michael Buzash, Terre Haute, IN.....	\$60.00
Nick & Flora Cocora, Dearborn Hts, MI.....	\$55.00
Veta Buzas, Allen Park, MI.....	\$50.00
Doina Dumitrescu, Princeton, NJ.....	\$50.00
Roxana G Florescu, Farmington Hills, MI.....	\$50.00
Kathleen Podoba-Lind, Willoughby, OH.....	\$50.00
Vivian Radu, Philadelphia, PA.....	\$50.00
Victor Gheorghian, Montreal, QC.....	\$48.10
M/M Octavian Berteau, Warren, OH.....	\$35.00
Bia Michaels, Fairfield, CT.....	\$35.00
M/M Ovidiu Grama, Berea, OH.....	\$25.00
M/M Ray Sankey, New Castle, PA.....	\$25.00
Florence Brott, Youngstown, OH.....	\$20.00

2015 EPISCOPATE ASSESSMENT

St Mary Cathedral, Cleveland, OH.....	\$31,050.00
St Mary, Chicago, IL.....	\$25,275.00
Sts Peter & Paul, Dearborn Hts, MI.....	\$25,275.00
Holy Trinity, Miramar, FL.....	\$16,575.00
St Dimitrie, Easton, CT.....	\$16,200.00
St George Cathedral, Southfield, MI.....	\$16,125.00
St Dumitru, New York, NY.....	\$13,425.00
St Mary, Anaheim, CA.....	\$13,425.00
Protection of the Mother of God, Falls Church, VA.....	\$13,125.00
Holy Cross, Hollywood, FL.....	\$13,050.00
Holy Trinity, Los Angeles, CA.....	\$12,000.00
Three Hierarchs, Bellevue, WA.....	\$11,100.00
Holy Nativity, Chicago, IL.....	\$10,000.00
Presentation of Our Lord, Fairlawn, OH.....	\$10,950.00
St George Cathedral, Regina, SK.....	\$9,500.00
St John the Baptist, Kitchener, ON.....	\$9,150.00

Sts Constantine & Helen, Lilburn, GA.....	\$8,550.00
St George, Toronto, ON.....	\$8,250.00
Sts Constantine & Helen, Indianapolis, IN.....	\$7,575.00
St Mary, Elmhurst, NY.....	\$7,350.00
Descent of the Holy Spirit, Elkins Park, PA.....	\$6,675.00
St George, Winnipeg, MB.....	\$6,525.00
St Nicholas, Alliance, OH.....	\$6,225.00
Holy Cross, Alexandria, VA.....	\$6,150.00
St Mary, St Paul, MN.....	\$6,150.00
Holy Resurrection, Hayward, CA.....	\$6,075.00
Holy Trinity, Vancouver, BC.....	\$5,925.00
St George, Canton, OH.....	\$5,880.00
St Andrew, Laval, QC.....	\$5,475.00
Holy Cross, Hermitage, PA.....	\$5,450.00
Holy Forty Martyrs, Aurora, ON.....	\$5,400.00
Descent of the Holy Spirit, Ridgewood, NY.....	\$5,400.00
St John, Glendale, AZ.....	\$5,025.00
St John the Baptist, Woonsocket, RI.....	\$4,425.00
St Mary, Portland, OR.....	\$4,425.00
Holy Trinity, Youngstown, OH.....	\$4,275.00
St Mary, Colleyville, TX.....	\$4,275.00
St Mary Magdalene, Houston, TX.....	\$4,200.00
Sts Michael & Gabriel, Palm Springs, CA.....	\$4,200.00
Sts Michael & Gabriel, Sacramento, CA.....	\$3,975.00
Sts Michael & Gabriel, Middle Village, NY.....	\$3,900.00
Holy Cross, London, ON.....	\$3,825.00
Holy Cross, San Jose, CA.....	\$3,750.00
St Anne, Jacksonville, FL.....	\$3,750.00
St Mary, Laval, QC.....	\$3,750.00
St Elias, Anjou, QC.....	\$3,480.00
Descent of the Holy Spirit, Oregon City, OR.....	\$3,300.00
St Thomas, St Louis, MO.....	\$3,300.00
St Nicholas, Regina, SK.....	\$3,375.00
Descent of the Holy Spirit, Merrillville, IN.....	\$3,150.00
Sts Michael & Gabriel, Apopka, FL.....	\$3,150.00
St Elias, Richmond Hill, ON.....	\$3,075.00
St Panteleimon, St Eustache, QC.....	\$3,075.00
St John, Denver, CO.....	\$2,850.00
St Joseph of Maramures, Hazleton, PA.....	\$2,850.00
Holy Cross, Phoenix, AZ.....	\$2,400.00
St Mary, Chelsea, MA.....	\$2,325.00
St Parascheva Mission, Laval, QC.....	\$2,280.00
St Polycarp, Naples, FL.....	\$2,250.00
St Athanasius Mission, Naperville, IL.....	\$2,220.00
St John the Baptist, Kannapolis, NC.....	\$2,175.00
Descent of the Holy Spirit, Warren, MI.....	\$2,120.00
St Andrew, McKees Rocks, PA.....	\$2,100.00
Annunciation, Grand Rapids, MI.....	\$2,100.00
St Andrew, Potomac, MD.....	\$2,000.00
St Raphael, Detroit, MI.....	\$1,875.00
Holy Brancoveanu Martyrs, Montreal, QC.....	\$1,800.00
St Stephen, Tampa, FL.....	\$1,800.00
Holy Transfiguration, East Hartford, CT.....	\$1,725.00
St Anne, Pomona, CA.....	\$1,725.00
Holy Cross, San Diego, CA.....	\$1,575.00
St Theodora of Sihla Mission, Utica, MI.....	\$1,470.00
St John of Wallachia Mission, Alpine, NJ.....	\$1,400.00
Protection of the Mother of God Mission, Pierrefonds, QC.....	\$1,260.00
Holy Resurrection, Warren, OH.....	\$900.00
St Basil, Raleigh, NC.....	\$630.00
St Andrew, Houston, TX.....	\$560.00

Continued on page 14

Financial ... Continued from page 13

2014 EPISCOPATE ASSESSMENT

St Nicholas, Alliance, OH	\$180.00
Descent of the Holy Spirit, Warren, MI	\$20.00

2014 SPECIAL ASSESSMENT

St Nicholas, Regina, SK	\$1,000.00
-------------------------------	------------

GENERAL DONATIONS

Descent of the Holy Spirit/Sts Peter & Paul, Assiniboia, SK	\$1,500.00 (C.F)
Holy Trinity, Los Angeles, CA	\$1,000.00
Holy Archangels Michael & Gabriel Mission, Haledon, NJ (Hierarch Travel Expense).....	\$500.00
St Nicholas Mission, Ottawa, ON (Vicar's Visitation)	\$496.56
National ARFORA (Convection Oven Donation).....	\$300.00
Holy Cross, Hollywood, FL (Hierarch Travel Expense)	\$300.00
M/M Joseph Totan, Canton, MI.....	\$50.00
Lillian Fedorovici, Livonia, MI.....	\$20.00
Marcella Bourean, Warren, MI	\$15.00

MEMORIAM

M/M George Teodorescu, Canton, MI (IMO Cezar Teodorescu).....	\$250.00
M/M Michael Teodorescu, Macomb, MI (IMO Cezar Teodorescu).....	\$250.00
Nick & Flora Cocora, Dearborn Hts, MI.....	\$50.00
(IMO Tati George Subu; Mary (Subu) Lapadat; Charles Vasile Placinta; Sp/4 Michael G Moharemov; Army PFC Winston James "Jimmy" Miroy)	
Sandy Cotosman, Addison, IL (IMO George Ross).....	\$50.00
General Motors (IMO Cezar Teodorescu)	\$48.60

DEPARTMENT OF MISSIONS

National ARFORA (St Paraschiva Mission Fund Appeal)	\$3,274.00
St Anne, Pomona, CA.....	\$200.00
Rev Dn/M Dan Chirtu, Aurora, ON.....	\$200.00
St John Ladies Auxiliary, Woonsocket, RI	\$150.00
Presentation of Our Lord, Fairlawn, OH	\$65.00

ARCHBISHOP'S CHARITY ENDOWMENT (A.C.E.) FUND

Anonymous	\$1,500.00
-----------------	------------

Minister of Education ...

Continued from page 13

22, 2012, enumerating in detail the tax payments of the Church (their total amount in 2011 exceeded 12 million euros).

The economic crisis has become a severe test for the Orthodox clergy. Sixty years ago, the Church of Greece handed over a considerable part of its property,

2015 Family Life ... Continued from page 2

- Panel Discussion: Why belong to *National ARFORA*, Brotherhood, AROY?
- And more...
- Service Project
- Bible *Challenge* – Explore the **Gospel of Luke**
 - Teams (3 persons/ea)
 - Church School and Adult Education curriculum possibilities
 - Study guides/practice quizzes available: www.orthodoxyouth.org/Luke
- **Prizes for the Contestants and Winning Teams:
 - First Prize - \$750, Second Prize - \$500, Third Prize - \$250
 - Donated to parish or charity of winning teams' choice
 - Sponsored by the Orthodox Brotherhood USA and AROY
- Luncheons (with Speaker)—ARFORA and AROY/Brotherhood
- Youngster Activities
- Other Social Events
 - Opening Picnic
 - Friday Evening Social Event
 - Saturday Evening – **Cotillion for Young Ladies and Gentlemen (contact Corina Phillips at corina5dan@aol.com for more information)**
 - Sunday Brunch/Banquet
- Displays, Tours, Opportunities for Spiritual Direction and/or Sacramental Confession

ADDRESS CHANGE

Send your change of addresses to:
SOLIA, PO BOX 185
GRASS LAKE, MI 49240 USA
or solia@roea.org

including land, to the state. According to the agreement, in exchange for church property, the state promised to pay salaries to priests from the budget.

Pursuing the austerity policy, not only is the current government cutting the priests' salaries, but is also reducing the number of clerics themselves. According to the new legislation, in lieu of ten retired or deceased priests, only one new priest can expect a state salary. A direct consequence of this situation is an acute shortage of priests in remote regions of the country.

Greek parishes and monasteries are rendering not only spiritual aid, but also substantial financial aid to the people affected by the [financial] crisis. Hundreds of free dining halls are open, and thousands of families receive benefits and free food.

SCHOLARSHIPS AVAILABLE THROUGH THE ROMANIAN ORTHODOX EPISCOPATE (ROEA)

All information and some application forms may be accessed via the internet at:
<http://roea.org/scholarships.htm>

A.R.F.O.R.A. SCHOLARSHIPS

A.R.F.O.R.A./MARTHA GAVRILA SCHOLARSHIP FOR WOMEN

The A.R.F.O.R.A./Martha Gavrila Scholarship for Women is offered to women in post-graduate studies. It was established in memory of Mrs. Martha Gavrila, long-time president of A.R.F.O.R.A. who worked tirelessly for the Episcopate and Vatra Românească. The first scholarship was awarded at the 1985 A.R.F.O.R.A. Congress held at St. Mary Church in Chicago, Illinois. The sum of \$1000.00 may be awarded annually to a selected student. **DEADLINE: MAY 10, 2015.** Go to <http://roea.org/arforagavrila.html> to download the Application Form & Requirements.

A.R.F.O.R.A. UNDERGRADUATE SCHOLARSHIP FOR WOMEN

The A.R.F.O.R.A. Undergraduate Scholarship for Women was offered for the first time in 1994. A scholarship of \$1000.00 may be awarded annually to selected students who have successfully completed their first year of an undergraduate program. **DEADLINE: MAY 10, 2015.** Go to <http://roea.org/arforaundergrad.html> to download the Application Form & Requirements.

A.R.F.O.R.A. HELEN MUNTEAN EDUCATION SCHOLARSHIP FOR WOMEN

The A.R.F.O.R.A. Helen Muntean Education Scholarship for Women is a scholarship of \$1000.00 that may be awarded annually to women who are working toward a career in teaching.

DEADLINE: MAY 10, 2015. Go to <http://roea.org/helenmuntean.html> to download the Application Form & Requirements.

WM. R. STANITZ / AROY SCHOLARSHIP

In August of 1971, the Constantin J. Stanitz family of Chicago established a Scholarship Fund in memory of their son, William Robert Stanitz, who met a tragic death in California. Two undergraduate scholarships of \$1,000 each may be awarded annually. The applicant must be an active AROY member, a graduate of high school or a college student, or one who intends to enroll in a school or college of university level. **DEADLINE: JUNE 1, 2015.** Go to <http://roea.org/stanitzaroy.html> for application requirements.

DUMITRU GOLEA GOLDY-GEMU SCHOLARSHIP

Offers two undergraduate scholarships of \$1,500 each, which may be awarded annually to undergraduate students of Romanian origin according to the established requirements and rules. The applicant must have completed high school or already be enrolled in college. **DEADLINE: MAY 31, 2015.** Go to <http://roea.org/goldygemu.html> for requirements and application forms.

THE PAMFIL AND MARIA BUJEA FAMILY ORTHODOX CHRISTIAN SEMINARIAN SCHOLARSHIP

The Pamfil and Maria Bujea Seminarian Scholarship is a scholarship given once only to a male or female Canadian or American Orthodox Christian citizen studying with the intention of serving, for a given period of time, the Romanian Orthodox Episcopate of America in Canada. The time to be served is at the discretion of the ruling hierarch. The number of scholarships awarded to qualified students is determined by the committee. The scholarship is given directly to the School of Theology at the beginning of the recipient's second year of continued theological studies. **To be considered for the Autumn-Winter Term, a fully completed application must be postmarked on or before May 31, 2015. Applicants may obtain requirements from <http://www.roea.org/bujea.html>.**

NEW 50TH ANNIVERSARY EDITION OF THE

POFTĂ BUNĂ COOKBOOK

\$14.00 ea. – U.S. Funds

Make check payable to:
ST. MARY'S SOCIETY
c/o Marie Sandru
3097 W 230th ST
NORTH OLMSTED OH 44070

2015 CLERGY CONFERTREAT

The Episcopate's annual Clergy Confertreat (Conference-Retreat) was held at the Franciscan Renewal Center in Scottsdale, Arizona, from February 3-6, 2015. The program is mandated by our Archbishop and the Orthodox Church in America's Department of Continuing Clergy Education. Each day began with Morning Prayers or the Divine Liturgy and ended with Evening Prayers. Five speakers offered presentations. The primary lectures were offered by Rev Dr Silviu Bunta, Professor at the University of Dayton. He spoke on "Becoming Scripture: Text, Meaning & Hermeneutic Principles", i.e. the Hebrew formation and Christian Patristic exegesis of Holy Scripture; "Textual Theophany, Exegetical Deification & Pseudepigraphy in St Ephrem's Hymns on Paradise". Rev Dr Cornel Todeasa (Connecticut) spoke on his life-experiences with the saintly +Pr Arsenie Boca, his comments on the priesthood, confession, etc. Rev Dr James Barkett (Mahoning County Ohio Juvenile Justice Center) dealt with the needs of contemporary parish life. Fr David Subu, ROEA-DORE Chair, spoke on the dangers of Social Media Abuse, Addiction, etc. Subdn Liviu Constantinescu (Holy Trinity, Los Angeles) spoke of his experiences in parish Youth & Young Adult Ministry.

From the Weekly Bulletin of St. George Cathedral, Southfield, MI – February 15, 2015.

PASTORAL CHANGES

ORDINATIONS

DUJMOVIC, Subdeacon Nicholas, was ordained into the Holy Diaconate by His Eminence, Archbishop Nathaniel on February 15, 2015, at Protection of the Mother of God Church, Falls Church, VA, for service there.

ASSIGNMENTS

FRISBY, Rev. Fr. Thomas, who was Parish Priest of Descent of the Holy Spirit Church, Merrillville, IN, was assigned as Parish Priest of Exaltation of the Holy Cross Church, Phoenix, AZ, effective November 1, 2014.

LUPESCU, Archpriest Ioan, who was Assistant Priest of Holy Nativity Church, Chicago, IL, was assigned Temporary Administrator, effective November 12, 2014.

MUNTEANU, Archpriest Alin, who was assigned Parish Priest of Holy Nativity Church, Chicago, IL, is assigned as Temporary Administrator of Descent of the Holy Spirit Church, Merrillville, IN, effective November 14, 2015.

REGISTRATION OPENS FOR STOTS SYMPOSIUM DEDICATED TO METROPOLITAN LEONTY

SOUTH CANAAN, PA [STOTS Communications] Registration is now open for the Academic Symposium honoring the life and work of Metropolitan Leonty, slated to be held at Saint Tikhon's Seminary here May 14, 2015.

The day-long program, which coincides with the 50th anniversary of Metropolitan Leonty's repose, will feature yet-to-be-published selections from Metropolitan Leonty's 1917-1918 diary, as read and translated by his granddaughter Matushka Tamara Turkevich-Skvir, together with poems and anecdotes written throughout the life of this champion of the Faith.

Other presentations will be offered by Harold M. Leich, Russian Area Specialist European Division, The Library of Congress, and Dr. Scott M. Kenworthy, who will speak on "The Relationship between Metropolitan Leonty and Saint Tikhon of Moscow."

The day will begin with the celebration of the Divine Liturgy in Saint Tikhon of Zadonsk Monastery Church at 7:00 a.m., followed by a Memorial at the grave of Metropolitan Leonty. Presentations will commence after a continental breakfast and continue until 4:30 p.m., when Vespers will be celebrated. A wine and cheese reception will follow, after which a panel discussion will be held from 6:30 until 8:00 p.m.

Registration is \$60.00 per person if received by April 2, 2015, after which the registration fee will be \$75.00. Registration may be made by calling Saint Tikhon's Seminary at 570-561-1818—dial "0" for the receptionist.

RECEIVED

TIBRE, Rev. Fr. Vasile M., was accepted by the Episcopate Council into the ranks of the clergy of the Romanian Orthodox Episcopate of America from the Church of Romania, effective September 5, 2014, and attached to St. Andrew the Apostle Church, Laval QC.

RELEASED

BERGER, Egumen Calinic, was released from his duties as Parish Priest of Holy Cross Church, Hermitage, PA, and at his own request from the Romanian Orthodox Episcopate of America, to Metropolitan Tikhon of the Orthodox Church in America, effective February 1, 2015.

SUSPENSIONS

STOLERU, Rev. Fr. Paul Catalin, was suspended from all priestly functions, effective October 17, 2014.

RETIREMENTS

PAVEL, Protospesbyter Simion, who was Parish Priest of Holy Nativity Church, Chicago, IL, retired effective October 1, 2014.

DEATHS

VASILIE, Protospesbyter Silviu, fell asleep in the Lord in retirement on December 30, 2014.

MIHAI EMINESCU IN VIZIUNEA BISERICII (15 IANUARIE)

-Partea I-

de Stelian Gombos

Despre poetul, prozatorul și publicistul Mihai Eminescu în viziunea Bisericii, despre raportarea sa la învățătura creștină, precum și abordarea vieții și operei sale din perspectiva credinței creștine...

Studiul operei eminesciene, și când spunem asta nu ne gândim numai la poezie, ci la întreaga producție literară pe care o găsim consemnată în manuscrisele sale, în articolele aparute în presa timpului, ne descoperă o personalitate cu o neostoită sete de cunoaștere, dornică de a-și însuși tot ceea ce oferea gândirea omenească în cele mai variate domenii de manifestare a spiritului. “Nu e ramură de știință, afirmă Ioan Slavici despre Mihai Eminescu, pentru care el n-avea, cum zicea, o “particulară slăbiciune”, și când se înfigea odată în vreo chestiune, citea un întreg sir de cărți privitoare la ea...” Ar fi interesant un scurt voiaj prin gândirea lui, cu accent pus pe viziunea sa asupra creștinismului și pe perspectiva din care evalua omul.

Ion Slavici avea dreptate. Cursurile audiate de Mihai Eminescu la Viena și Berlin sunt dovada unei preocupări pentru dobândirea unei culturi enciclopedice. Drept, economie politică, științe financiare, filologie, istorie modernă și geografie, fizică, medicină și filozofie sunt domeniile care pentru Mihai Eminescu prezentau un interes deosebit. Nu degeaba cartea lui Constantin Noica îl prezenta pe cel născut la Ipotesti ca “omul deplin al culturii românești”.

Nu avem știința ca Mihai Eminescu să fi urmat vreun curs de teologie în anii studiilor în străinătate. Avem marturie însă ca în primul rând acasă, și mai apoi la Cernăuți, a făcut cunoștință cu biserica și cărțile liturgice. Ceașloavele, liturghiile, mineiele, sinaxarele, cărțile de învățătura n-au rezistat curiozității tânărului din Ipotesti și au fost cercetate cu atenție. Chipul lui Iisus Hristos apare evocat în câteva poezii și în articolele publicate în “Timpul”. Intuițiile lui Mihai Eminescu asupra Persoanei Fiului lui Dumnezeu intrupat nu sunt foarte numeroase, dar compensează prin profunzimea lor. Cel mai reprezentativ text cu privire la creștinism este un articol intitulat “Și iarăși bat la poartă...”, publicat în ziarul “Timpul”, datat 12 aprilie anul 1881. Se pare că este vorba de Vinerea

Mare sau chiar Sămbăta din Săptămâna Mare a aceluiași an, pentru că autorul scrie: “Astăzi încă Iisus Hristos este în mormânt, mâine se va înalta din giulgiul alb ca floarea de crin, ridicându-și fruntea sa radioasă la ceruri”.

Despre cea mai înaltă formă a existenței umane

Vorbind despre Evanghelie și mesajul ei adus lumii, Mihai Eminescu așază creștinismul pe prima treaptă în istoria evenimentelor care au schimbat lumea. În comparație cu celelalte învățături religioase aparute, mai apropiate sau mai departate de venirea lui Iisus Hristos, credința creștină propune iubirea drept cea mai înaltă formă a existenței umane: “Sunt două mii de ani aproape de când ea (Evanghelia) a ridicat popoare din întuneric, le-a constituit pe principiul iubirii apropiatului, două mii de ani de când biografia fiului lui Dumnezeu e cartea după care se crește omenirea. Învățăturile lui Buddha, viața lui Socrate și principiile stoicilor, cararea spre virtute a chinezului La-o-tse, deși asemănătoare cu învățămintele creștinismului, n-au avut atata influență, n-au ridicat atata pe om ca Evanghelia, aceasta simplă și populară biografie a blândului nazarinean a cărui inimă a fost strapunsă de cele mai mari dureri morale și fizice, și nu pentru el, pentru binele și mântuirea altora. Și un stoic ar fi suferit chinurile lui Iisus Hristos, dar le-ar fi suferit cu mandrie și dispreț de semenii lui; și Socrate a baut paharul de venin, dar l-a baut cu nepăsarea caracteristică virtuții civice a Antichității. Nu nepăsare, nu dispreț: suferința și amaraciunea întreaga a morții au pătruns în inima mielului simțitor și, în momentele supreme, au încolțit iubirea în inima lui și și-au încheiat viața pământească cerând de la tata-sau din ceruri iertarea prigonitorilor. Astfel, a se sacrifica pe sine pentru semenii săi, nu din mandrie, nu din sentiment de datorie civică, ci din iubire, a rămas de atunci cea mai înaltă formă a existenței umane”.

Măreția Persoanei lui Iisus Hristos nu constă doar în sublimul învățării predicate de El celorlalți, ci în împlinirea cuvintelor rostite de Iisus în propria Sa viață. Mihai Eminescu subliniază ideea că o doctrină, niste principii abstracte nu vor fi niciodată de-ajuns pentru a mișca popoarele să le urmeze. Doar exemplul unei persoane reale, care face vie învățătura pe care o propune, aduce cu sine convingerea că Iisus Hristos este Adevărul absolut: “E ușoară credința că prin precepte teoretice de morală, prin știința oarecum, omul se poate face mai bun. Omul trebuie să aibă înaintea lui un om ca tip de perfecțiune, după care să-și mod-

eleze caracterul și faptele. Precum arta modernă își datorește renasterea modelelor antice, astfel creșterea lumii nouă se datorește prototipului omului moral, Iisus Hristos. După el încearcă creștinul a-și modela propria sa viață”. Întrebării retorice de ce Iisus Hristos este așa de mare, Mihai Eminescu îi da un răspuns simplu: “Pentru că prin iubire el a făcut cearta între voințe imposibile. Când iubirea este, și ea este numai când e reciprocă, și reciprocă absolut, va să zică universală; când iubirea e, cearta e cu neputință” (M. Eminescu, *Fragmentarium*, Editura Științifică și Enciclopedică, București, 1981).

“De aproape două mii de ani ni se predica să ne iubim, iar noi ne sfășiem...”

Într-un articol intitulat “Pastele”, apărut în ziarul “Timpul” din 16 aprilie anul 1878, Eminescu comentează rugăciunea patriarhului Calist al Constantinopolului, rostită pentru încetarea secetei și pune în evidență bunătatea lui Dumnezeu care nu rasplatește răul cu rău, ci se milostivește de fapta sa. Textul publicat da la iveală familiaritatea autorului cu cartile de cult și cu slujba pască pentru că articolul debutează cu o stihire din canonul Pastilor: “Să manecăm dis-de-dimineată și în loc de mir cântare să aducem Stăpanului”, încheind cu Slava Laudelor de la Înviere: “Să ne primim unul pe altul și să zicem frați și celor ce ne urasc pe noi...”

Dar să revenim la fondul afirmației. Autorul deplânge faptul că, deși “aproape de două mii de ani ni se predica să ne iubim, noi ne sfășiem” și că “în loc de a urma prescripțiile unei morale aproape tot atât de vechi ca și omenirea, în loc de a urma pe Dumnezeu, omenirea necorijabilă nu-I urmează deloc; ci întemeiată pe bunătatea lui, s-asternă la pământ în nevoi mari și cersete scapare” (M. Eminescu, *Opere*, vol. X, Editura Academiei Republicii Socialiste România, București, 1989, p. 78). “Cum suntem vrednici a lua facerile tale de bine? Ca Tu ești drept, noi nedrepti; Tu iubești, noi vrajmasuim; Tu ești îndurat, noi neîndurați; Tu făcător de bine, noi rapitori! (...)

Lesne este maniei Tale celei atotputernice ca într-o clipeală să ne piarza pe noi și, cât este despre gândul și viața noastră, cu dreptul este nouă să ne dam pierzării, prea drepte judecătoriile! Dar... îndurării cei nebiruite și bunătății cei negraite nu este acest lucru cu totul vrednic, prea iubitorule de oameni stăpane!” Redactorul ziarului recunoaște la finalul citării sale: “Rar ni s-a întâmplat să vedem siruri scrise cu atata cunoștința de caracterul omenesc: Tu ești bun, recunoaștem că noi suntem răii-railor, dar baga de seamă că nu-i vrednic de tine să-ți rasplatești asupra noastră pentru că ai sta în contradicție cu calitățile tale de atotbun, îndelung răbdător, lesne iertător”.

Dacă moartea are ultimul cuvânt, viața este lipsită de sens

“Menirea vieții tale e să te cauți pe tine însuși. Adevărul este stăpanul nostru, nu noi stăpanii adevărului. Sucul înviator al gândirii este patima. Este

vorba numai că această patimă să aibă un obiect nobil și desigur că cel mai nobil este adevărul. Adevărul este în inimă, creierul nu este decât lacheul inimii”, exprima crezul unui neobosit călător prin scurtă viață în aflarea sensului existenței:

“Au e sens în lume?

Tu chip zămbitor

Trait-ai anume că

astfel să mori?

De e sens într-asta,

e-nțors și ateu,

Pe palidă-ți frunte

nu-i scris Dumnezeu”

(Mortua est, 1871, 1 martie).

Ce vrea să spună de fapt poetul în aceste versuri? Zoe Busulenga observă într-un comentariu al său că condiționalul dacă, în poezie prezent prin de e, precede definirea sensului de întors și ateu. Așadar, doar dacă moartea ar fi telul singur al vieții, atunci viața ar primi aceste atribute. Ultimul vers exprima constința că omului nu-i sunt proprii atributele divine. De altfel, tot Mihai Eminescu nota: “Ideea dumnezeirii s-a născut din negație, din ceea ce nu este spiritul nostru - atotștiutor; din ceea ce nu este bratul nostru - atotputernic; din ceea ce nu este viața noastră - infinită; din aceea ce nu este sufletul nostru - ubiguu”. Avem aici trasată în linii fine diferența între cele două condiții, cea divină, absolută și cea umană, marginită. Dar pasajul de mai sus poate fi interpretat și în cheie apofatică, a cunoașterii lui Dumnezeu prin negația tuturor limitărilor omenesti.

“Omul este oarecum năsterea eternă”

Cu toate acestea, Mihai Eminescu are convingerea că între om și Dumnezeu există afinități care fac posibilă comunicarea între cei doi. “Dumnezeu. El are predicabiliile celor trele categorii ale gândirii noastre. El este pretutindeni - are spațiul; el e etern - are timpul; El este atotputernic - dispune de întreaga energie a Universului. Omul este după asemanarea Lui: Omul reflectă în mintea lui - în ortum - catesitrele calitatii Lui”.

În studiul său antropologic, Mihai Eminescu consideră că omul nu rămâne niciodată la același nivel, ci în firea lui există dorința unui progres, a unei lupte spre desăvârșire, prin care se încearcă autodepasirea: “Omul conține în el o contradicție adâncă. Fiecare om are în sine ceea ce numim noi o destinație internă. Facultatea, puterea, voința chiar de a dezvolta mereu, de-a produce prin sine însuși o viață nouă. Nu e nici un om multămit de-a rămâne etern pe același punct - omul e oarecum năsterea eternă. Această devenire eternă află în om o putere numai marginită. Din această contradicție a puterii marginite și-a destinației nemarginite rezultă ceea ce numim viața omenească. Viața este lupta prin care omul traduce destinația sa, intențiunile sale în lumea naturii. Această viață intrucât are de obiect realizarea scopurilor personalității

Cont. la pag 24

TINERII ȘI TINEREȚEA ÎN OPERELE SFINȚILOR PĂRINȚI

“Pastorația tinerilor ca misiune a Bisericii”

de Ioan Bursuc

După cum se știe, Biserica primară s-a confruntat, în activitatea ei de început, cu împrejurări și condiții deosebit de grele, fiind frământată de lupte și neajunsuri atât din interior, din cauza ereticilor care n-au întârziat să apară, cât și din exterior din partea iudeilor și a păgânilor. Din acest motiv, preocupările literar-creștine ale celor dintâi Părinți și scriitori bisericești, ca și a celor din secolele imediat următoare, s-au concentrat în special asupra învățăturilor de ordin practic, punându-se accentul pe ținuta morală a creștinilor, temele de doctrină rezumându-se la: Tainele de inițiere, Biserica, ierarhia bisericească.

Grija față de familia creștină și membrii acesteia, a fost o preocupare constantă a Părinților Bisericii primare. Între puținele sfaturi pe care ei le-au putut lăsa în scris din pricina condițiilor dificile în care-și desfășurau activitatea misionară, se regăsesc cele referitoare la soț, soție, copii, tineri și văduve. Așa, de pildă, Sf. Clement Romanul îndeamnă: „Să învățăm pe tineri învățătura fricii de Dumnezeu ... Copiii noștri să aibă parte de creșterea cea întru Hristos; să învețe ce putere are smerenia înaintea lui Dumnezeu și ce poate dragostea curată în fața lui Dumnezeu; să învețe că bună și mare este frica de Dumnezeu și că mântuiește pe toți cei care trăiesc cu cuvioșie în Dumnezeu, cu cuget curat.“

Aceleași îndemnuri adresează și Sfântul Policarp creștinilor din Filipi, cărora le spune: „La fel și tinerii să fie fără prihană în toate, înainte de orice îngrijindu-se de curăția lor și înfrânându-se de la orice lucru rău. Este bine să se abțină de la poftele cele din lume, că „orice poftă luptă împotriva duhului“ și că „nici desfrânații, nici adulterii, nici sodomiții nu vor intra în Împărăția lui Dumnezeu“, nici cei ce fac lucruri nesocotite. De aceea tinerii trebuie să se îndepărteze de toate acestea, supunându-se preoților și diaconilor ca lui Dumnezeu și lui Hristos. Fecioarele trebuie să viețuiască fără de prihană și cu conștiința curată.“

Păstrând tonalitatea Părinților apostolici în privința exigențelor morale cărora tinerii creștini trebuie să se supună, părinții și scriitorii bisericești din secolele IV și V atrag atenția în special asupra sensului și importanței curăției morale a tinerilor, aceștia fiind vizați cu precădere de laxismul moravurilor culturii greco-romane. În acest scop, Sfântul Ioan Hrisostom îndeamnă ca educația să înceapă a se realiza din vreme, formându-se copilului deprinderea cu cele bune. „Tineretea – zice Sfântul Părinte – este sălbatică, având nevoie de mulți priveghetori, dascăli, pedagogi,

îngrijitori, de mulți hrănituri [...]. Tineretea este ca un cal sălbatic, ca o fiară sălbatică, și dacă de la început și din cea mai fragedă vârstă a copilăriei îi vom pune niște hotare bune, după aceea nu vom avea nevoie de multe osteneți, ci obișnuința va fi ca o lege. Să nu-i lăsăm să facă ceva din cele plăcute și vătămătoare, și nici să le facem ca unor copii totdeauna pe plac, ci mai ales să-i ținem totdeauna în întreaga înțelepciune și cumpătate, fiindcă abuzul în această privință pierde tinerimea mai mult decât orice.“

Îndemnul Sfântului Ioan Gură de Aur de a-i ajuta pe tineri să își păstreze curăția sufletească și trupească, se adresează mai ales părinților, care au datoria de a-i îndemna pe fiii și fiicele lor să se căsătorească degrabă, pentru a evita acele legături între tineri care ar putea duce la păcatul desfrânării. „Să nu lăsăm tinerii de capul lor, ci, cunoscând văpaia cuptorului (poftei), să ne străduim să-i căsătorim potrivit legii lui Dumnezeu, înainte de a se tăvăli în desfrânări, ca să-și păstreze castitatea și să nu se pângărească de desfrânare. Căsătoria să le dea îndestulător ajutor ca să-și poată potoli și săltările trupului și să scape de osândă.“

Totuși, în viziunea Sf. Ioan Gură de Aur, nu numai părinții, ci și tinerii înșiși sunt răspunzători de curăția lor trupească. „Poate că dacă nu ar fi fost mai de demult, sau nu ar fi chiar și astăzi foarte mulți tineri care trăiesc cu înțelepciune și neprihăniți, poate că atunci, ați avea cuvânt de îndreptățire; însă când sunt, ce veți zice? Că n-ați putut stăpâni văpaia poftelor? Însă vă acuză cei ce au putut, și care aveau aceeași fire ca și voi.“

Un alt promotor fervent al educației copiilor și tinerilor în spiritul credinței și trăirii creștine, care a marcat prin puternica sa personalitate viața Bisericii din secolul IV, este Sfântul Vasile cel Mare. Deși nu a scris o operă specială dedicată educației copiilor, totuși, el face dese referiri la preocuparea pe care trebuie să o aibă familia și Biserica față de creșterea acestora. El pornește de la concepția că „orice om care iubește pe Dumnezeu are în mod firesc înclinarea spre studiu“, iar educația religioasă trebuie să înceapă de la vârsta cea mai fragedă, întrucât „nu mic este folosul sădirii în sufletele tinerilor o oarecare înrudire cu virtutea, pentru că din pricina frăgezimii vârstei, astfel de învățături se înfing adânc și rămân pentru totdeauna“. Pentru Arhiepiscopul Cezareii Capadociei, valorile cunoașterii și formării tinerelor vlăstare, ori de unde

Cont. la pag 21

DIN JURNALUL LUI DICK PROENNEKE

M-am așezat pe buturuga de molid, ascultând pârâul zorind la vale. Era unul din locurile unde puteai să admiri priveliștea muntelui.

Eram mulțumit de cabana mea, de magazie și de cămară. Erau suficiente pentru nevoile mele.

Nevoi? Cred că asta îi preocupă pe mulți oameni. Își lărgesc mereu nevoile până când ajung să depindă de prea multe lucruri și de prea mulți oameni. Nu mă pricep la economie și cred că țara ar fi într-o mare problemă dacă oamenii ar renunța dintr-o dată la lucrurile de care nu au nevoie. Mă întreb câte lucruri dintr-o casă americană obișnuită ar putea fi eliminate dacă s-ar pune întrebarea: „Chiar îmi trebuie asta?”. Cred că cele mai multe sunt doar pentru confort sau economie de timp.

Interesant despre confort: confortul unuia este suferința altuia. Cei mai mulți oameni nu mai muncesc fizic din greu iar confortul nu e ușor de găsit. E surprinzător cât de confortabilă poate fi o bancă de lemn după ce ai mers pe munte.

Am văzut oameni mofturoși la mâncare. Poate că nu le e cu adevărat foame. Sau poate mâncarea lor a fost prea sofisticată și cu toate opțiunile avute, nu mai știu ce să aleagă.

Ce nu ai avut niciodată, nu îți lipsește. Am învățat asta de la animalele sălbatice. Mâncarea lor e cam aceeași de la o zi la alta. Nici eu nu îmi diversific prea mult meniul. Și nu m-am simțit așa de bine în viața mea. Nu îmi păcălesc stomacul. Doar condimentez mâncarea simplă cu foame.

Îmi place să muncesc pentru căldura mea. Nu doar să întorc un termostat. Iau ferăstrăul și toporul și, pe lângă lemne de foc dobândesc și o foame care face ca mâncarea simplă să pară la fel de apetisantă ca meniul unui bucătar francez. Nu am găsit niciodată ceva mai bun ca apa de izvor. Senzația aerului de munte în plămâni și a apei de izvor în gură e inegalată de orice ți-ar putea da o pastilă sau o sticlă. Dar nu oricine are șansa să locuiască într-o regiune neatinsă de om.

Am învățat să am răbdare, să nu mă grăbesc și să încerc să fac un lucru bine de prima dată, plănuiuându-l mai întâi. Să nu merg la treabă pregătit pe jumătate. Timpul e destul aici. Nu are rost să te plângi dacă vremea se strică: fă treaba după cum e ziua. Mama natură e în control și ai face bine să aștepti până îți dă ea o altă zi bună pentru treaba pe care vrei să o faci.

Distanța e relativă. Înveți asta cu timpul. Un drum până la capătul lacului îmi ia trei ore în canoe, dacă nu bate vântul. Asta înseamnă aproape 14 kilometri. Cu un motor la canoe aș putea face același drum în mai puțin de o oră, dar zgomotul motorului al tulbura liniștea sălbăticiei.

Paisprezece kilometri pot fi parcurși pe autostradă în câteva minute. Dar ce se poate vedea? Ce câștigă omul ca timp, pierde ca beneficiu pentru corp și minte. În ritmul meu, observ diverse lucruri. Un val, burta albă a unui pește pe suprafața albastră a lacului. Peisajul nu e doar ceva neclar pe ambele părți. O vâslă te împinge vreo trei metri. Uneori mă pierd în ritm. Am numărat chiar câte vâsle îmi trebuie ca să ajung într-un anumit loc. Jocul mușchilor în brațe și umeri, precum și lemnul în palmă sunt mai plăcute decât să te holbezi la vitezometru.

M-am surprins pe mine însumi cu ce pot să realizez la nevoie, cu unelte simple. Am făcut un mâner dintr-un cui și un filet pentru un șurub la trepied. Am făcut un arc pentru declanșatorul aparatului de filmat și de nenumărate ori am reparat aparatul, felinarul și alte accesorii. Am făcut un clește ca să îndoi marginile unor cutii de tablă. Am făcut o grămadă de recipiente din cutii de tablă. Cred că un om nu știe de ce e în stare, până nu e provocat.

Natura ne dă atâtea lucruri, dacă avem ochi să le vedem. E o plăcere să vezi ce poți face tu, în loc să le cumperi gata făcute și împachetate. Câteva buturugi mi-au dat balamalele. Crăci îndoite mi-au dat linguri și cuiere. Lemne aduse de apă mi-au folosit la jaluzele și spătare la scaune. Conurile de brad sunt la fel de bune la frecat crățițile. Pietre de toate culorile și formele mi-au folosit la construcția șemineului. Când am recurs la produse fabricate, cum ar fi polietilena, cuiele sau cimentul, am simțit că trișam. Nu eram consecvent filozofiei pe care încercam să o urmez.

Sunt convins că omul a pierdut o adâncă satisfacție dacă nu a creat, sau măcar, terminat, un lucru cu mâna lui. Ne-am obișnuit să facem părți din ceva, în loc de lucruri întregi. E stilul nostru de viață. Se pune accent pe munca de echipă. Cred că ea se face vinovată de pierderea mândriei în munca proprie, acea mândrie a meșteșugarului care începe și termină ceva cu mâinile lui. Cum poate un angajat la o linie de producție să simtă mândrie în produsul final care iese la celălalt capăt? Îmi dau seama că cei care muncesc laolaltă pot face minuni, cum ar fi să trimită un om pe lună. Este

categoric un timp și un loc pentru munca de echipă, dar este totodată și o nevoie în viața omului să uite de părți componente și piese, ca să facă ceva de unul singur. Trebuie să creeze. Omul depinde de om. Aș fi ultimul care să contrazică asta. Babe [un prieten, n.r.] mi-a adus și mie lucruri pe care le-au produs alți oameni. Avem nevoie unii de alții. Dar, fără îndoială, cel mai bun prieten la nevoie ești tu însuși.

M-am gândit adesea ce aș face dacă aș fi lovit de o boală, mi-aș rupe un picior, m-aș tăia grav sau aș avea o criză de apendicită. Am alungat gândul ăsta la fel de repede cum a venit. De ce să te îngrijorezi de ceva ce nu există? Să te îngrijorezi de lucruri care s-ar putea întâmpla nu e un trai sănătos. Un om ar fi prost să își trăiască viața așa. Așa apare probabil ulcerul.

M-am gândit uneori ce-aș face dacă aș fi prins într-o alunecare de pietre sau aș cădea de pe o stâncă. Dacă s-ar întâmpla, aș pieri probabil pe munte, cum pier animalele. Aș trece mult timp până m-ar găsi cineva. Singura mea dorință ar fi ca oamenii să nu piardă prea mult timp căutându-mă. Când îi vine omului timpul să își privească în ochi Creatorul, ce loc ar fi mai potrivit pentru întâlnire decât în mijlocul naturii?

Știrile nu se schimbă niciodată prea mult. Aceleași lucruri, întâmplându-se altor oameni. Aș vrea mai degrabă să trăiesc propriile experiențe, decât să citesc ce se întâmplă altora. Sunt propriul meu ziar și radio. Consider că omului nu îi e dat să știe tot ce se întâmplă în lume. Omul deschide televizorul și toți prezentatorii aceia îl bombardează cu știrile locale, naționale și internaționale. La fel și ziarele. Iar bietul de el, cu toate problemele lui, este împovărat cu problemele întregii lumi.

Nu știu care e răspunsul. Cu timpul, omul se obișnuiește cu aproape orice, dar problema pare să fie aceea că tehnologia avansează mai repede decât el. Cred că e vremea să începem punem frână, să ne încetinim lăcomia și lumea din jur.

Am observat că cele mai simple lucruri mi-au adus cea mai mare satisfacție. Și nici nu m-au costat prea mult. Erau doar pe placul meu. Ați cules vreodată coacăze mari după o ploaie de vară? Ați mers printr-un crâng ca să vedeți albastrul cerului deasupra auriului scânteietor al frunzelor? Ați încălțat șosete uscate de lână după ce le-ați scos pe cele ude? V-ați întors de la frigul de afară ca să vă ghemuiți la căldură în fața unui foc de lemne? Lumea e plină de lucruri din astea.

Am urmărit mulți vânători venind și plecând. Nu îi imput unui vânător berbecul prins, dacă se cațără pe munți ca să îl prindă și îl cară înapoi. Dacă face asta, atunci merită să pună pe perete, ca trofeu, acele coarne curbate. Și totuși, sunt atâția care nu și-au câștigat pe merit trofee. Chiar dacă vânătoria i-a costat mii de dolari, nu i-au plătit prețul complet.

Nu mă îndoiesc că în ochii altora sunt un ciudat, în multe privințe. Domnul a așteptat puțin prea mult când m-a pus într-una din lumile lui. Nu îmi place cum arată progresul, dacă așa se numește. Mi-ar fi plăcut

mai mult începuturile. De aceea, locul acesta s-a lipit de mine. Este încă în acele timpuri de odinioară și omul nu a lăsat prea multe semne. Cu siguranță am mers prin locuri, în munții ăștia, unde nimeni nu a mai călcat vreodată. Cât va mai dura, oare, până când locul ăsta se va schimba și el, așa cum s-au schimbat altele?

Tinerii și tinerețea ...

Cont. de la pag. 19

ar proveni ele, fie din „admirația pentru lucrurile din natură“, fie din Sfânta Scriptură sau chiar din literatura păgână sunt vrednice de a fi luate în seamă, dacă se atinge scopul major: deprinderea „științei de a înțelege pe Dumnezeu.“

Necesitatea educării copiilor și tinerilor în spirit creștin, precum și responsabilitatea părinților în acest sens, reprezintă un subiect des abordat și în operele altor părinți și scriitori Bisericești, precum Clement Alexandrinul sau Sf. Ioan Gură de Aur. În scrierile Sf. Vasile Cel Mare însă, această problemă se reflectă într-un mod cu totul particular. Fiind recunoscut pentru calitățile sale organizatorice remarcabile, arhiepiscopul capadocian propune un model de „program pastoral“ adresat în special tinerilor, prin care aceștia erau primiți în preajma Bisericii sau în spații special amenajate în cadrul comunităților monahale, pentru a primi o educație autentic creștină, dar și a aplica în mod concret parte din cunoștințele astfel dobândite. Tinerii puteau fi primiți chiar și din fragedă copilărie, dacă erau aduși de părinții lor și dacă erau de față mai mulți martori, pentru a nu se da prilej cuiva să acuze Biserica. În mănăstire, copiii trăiau separat de restul fraților, fiind totodată împărțiți după sexul lor. Numai rugăciunile zilnice și munca în ateliere se săvârșeau împreună cu frații. Separarea de restul fraților avea o motivație educațională dar și una practică, deoarece somnul, privegherea, calitatea hranei și alte exerciții trebuiau să fie corespunzătoare vârstei. Studiul se desfășura pe baza unei programe, de unde nu lipsea Sfânta Scriptură cu istoriile, numele, povestirile și sentințele ei, care înlocuiau povestirile din mitologia greacă. Pentru strădanie lor și răspunsurile bune, copiii primeau premii, căutându-se însă a nu li se stimula mândria, ci interesul față de învățătură. Pentru atitudini și fapte necorespunzătoare, ei erau pedepsiți, însă nu cu severitate, ci urmărindu-se permanent îndreptarea lor.

Grija pentru realizarea în bune condiții a unei solide educații creștine a tinerilor, precum și modul concret de realizare a acesteia, fac din Sfântul Vasile cel Mare un adevărat precursor al învățământului modern, dar mai ales al metodelor de pastorație a tinerilor pe care și Bisericile din prezent, de multe ori serios afectate de procesul de secularizare, sunt nevoite a le reconsidera și reactualiza, pentru a preîntâmpina și stopa fenomenul depărtării și înstrăinării tinerilor de Biserică și de modul creștin de gândire și viață.

PARABOLA VENIRII ÎN SINE

Meditație la Parabola Fiului Risipitor

Pr. Cornel Todeasa

Modul cel mai ușor de a înțelege parabolele Domnului este de a încerca să mă găsesc în personajele lor. Însă Parabola Fiului risipitor din Evanghelia lui Luca 15, 11-32 este mai complexă, pentru că pot să mă identific cu fiecare din cele trei personaje ale ei.

Parabola ne spune povestea unui tată cu doi fii. Unul dintre fii, când a ajuns la vârstă, a cerut tatălui să-i dea „partea ce i se cuvenea” și a părăsit casa părintească pentru o „țară îndepărtată” unde voia să se descurce singur. Tânăr și fără experiență, el a cheltuit totul „trăind în desfrânări.” Străin, într-o țară străină, pe un timp de „foamete mare”, el a fost norocos să găsească de lucru „păzind porcii” unui localnic. Dar curând el, „venindu-și în sine”, cu pocăință s-a întors acasă la tatăl său, zicând: „Tată, am greșit la cer și înaintea ta; nu mai sunt vrednic să mă numesc fiul tău”. Tatăl l-a primit însă cu bucurie și i-a dat o petrecere spunând „că acest fiu al meu mort era și a înviat, pierdut era și s-a aflat.”

Celălalt fiu, fratele mai mare, venea acasă de la lucru în câmp, și când a aflat ce s-a întâmplat, nu a vrut să intre înăuntru. El a spus tatălui: „Iată, de atâția ani îți slujesc și niciodată n-am călcat porunca ta. Și mie niciodată nu mi-ai dat un ied, cât să mă veselesc cu prietenii mei. Dar, a continuat el, când a venit acest fiu al tău, care și-a mâncat averea cu desfrânatele, ai înjunghiat pentru el vițelul cel îngrășat”. Tatăl îl asigură pe fiul ascultător de dragostea lui, spunând: „Toate ale mele ale tale sunt” și îl convinge ca să se împărtășească din bucuria reînținerii fiului risipitor.

Ca tată a doi fii și două fiice, pot să mă identific ușor cu tatăl din parabolă. Dând libertate completă și a lăsând să plece de acasă un fiu tânăr și fără experiență nu este ușor pentru un tată. Nu se menționează

în parabolă, dar sunt convins că aceasta a produs mare tulburare în inima tatălui. De asemenea, iertarea tatălui pare naturală, dar în realitate iertarea nu vine ușor; o iertare ca aceasta trebuie să fie susținută de o dragoste mare și multă compasiune.

Toți putem să ne identificăm cu fiul cel risipitor. Dumnezeu este Tatăl cel bun care ne-a dat tot ce avem în viață, și chiar viața însăși. El, mult mai mult decât un tată pământean, ne lasă să ne trăim viața în libertate deplină, dar de multe ori noi alegem să-L uităm. Ne despărțim de El duhovnicește și plecăm într-o „țară îndepărtată”, unde cheltuim ceea ce El ne-a dat pe plăceri păcătoase. Și mai trist este faptul că unii dintre noi nu ne mai „venim în sine”, nu ne mai schimbăm inima precum fiul rătăcit și nu ne mai întoarcem acasă la Tatăl cel ceresc.

Dar ce să spunem despre fratele fiului risipitor, care i-a fost ascultător tatălui, a stat acasă și a ajutat la munca câmpului. Reacția noastră imediată despre el este negativă. Îl vedem și judecăm ca pe un fiu ros de gelozie și invidie. De asemenea, la prima vedere, el pare să fie pus în parabolă doar pentru a evidenția istoria fratelui său, fiul rătăcitor. Dar fiul ascultător nu are numai un rol secundar în istoria aceasta. Parabola, cred, este în mai multe privințe tot atât de mult despre el cât este despre Tatăl bun sau Fiul risipitor.

Ca slujitor al altarului Bisericii Domnului, pot, de asemenea, să mă identific și cu acest fiu loial și ascultător. Sunt sigur că unii din enoriașii parohiei pe care o slujesc pot să se asocieze cu fiu cel mare, ascultător tatălui. În comunitățile noastre, avem tendința de a face mare zarvă și de a ne bucura mult când un enoriaș „rătăcitor” se reîntoarce în parohie, și de multe

Cont. la pag 23

Invățăm de la Sfinții Părinți...

SFÂNTUL IOAN CASIAN: VIRTUTEA ÎNFRÂNĂRII-TĂMĂDUITOARE A LĂCOMIEI PÂNTECELUI

Privind neîncetat spre cele cerești, spre ținta efortului nostru ascetic, spre „răsplata cea înaltă” de la Hristos și neîntorcându-ne ochii sufletului și ai trupului spre cele materiale și trecătoare, vom birui „pofța gurii și a pântecelui cu ajutorul acestui văz” îndreptat spre Dumnezeu.

În acest mod adăugăm postului trupesc un post al sufletului, căci și sufletul are mâncărurile „vătămătoare” de la care trebuie să se înfrâneze: desfrâul, pizma,

slava deșartă etc. Dacă ținem doar postul și înfrânarea trupestă și pe cea sufletească o ignorăm, toată osteneala este zadarnică, deoarece ne pângărim „partea cea mai prețioasă”, adică inima, care este sălașul Duhului Sfânt.

Căci unirea postului trupesc cu cel sufletească oferă lui Dumnezeu „jertfa cea mai plăcută și un lăcaș de sfințenie în adâncul inimii neprihănite.”

CUVÂNT DE SUFLET - FEBRUARIE 2015

POSTUL - MĂRTURISIRE A LUI DUMNEZEU ȘI LUCRARE DE MÂNTUIRE

Iubiți Frați și Surori în Hristos Domnul,

Trăim într-o lume care pare că și-a pierdut busola. Nedreptatea, minciuna, hoția, haosul, deciziile aiuritoare, mărturia mincinoasă, șantajul și alte rele sunt aproape pretutindeni. Postul merge la sursa acestora, oferindu-ne un tratament social benefic: puterea discernământului.

Iar discernământul sporește comuniunea. Am intrat în Postul Mare. De la distanță, pare un simplu ritual religios: o dietă alimentară cerută de Biserică. Cum poate ajuta Postul o societate aflată în trepidațiile haosului? Un răspuns simplu ar fi: Postul disciplinează omul. În amănunt însă, avem de-a face cu un stil complex de viață, în care pornim de la un banal exercițiu alimentar și ajungem până în profunzimile tainice ale sufletului fiecăruia, de unde ies îngeri sau demoni. În Evanghelie, Domnul Hristos rostește foarte rar cuvântul "post". Vorbind despre eliberarea de influența demonică, El spune că fără post și rugăciune nu se poate. Adică fără înfrânare de la rele și fără dragoste față de Dumnezeu și semenii, nu se poate. Fapt vizibil azi oriunde: când acestea scad, dezumanizarea crește. În schimb, toată predica hristică este un îndemn către reșezarea sufletească. Către eliberarea noastră din dependența de rău și spre discernământ (numit teologic "trezvie"). Chestiune deloc ușoară, deoarece răul este strâns lipit de firea noastră. E ca și cum ai vrea să te operezi pe tine însuși. Paradoxul este că, pe cât de complicat pare, pe atât este de simplu, dacă se respectă însă câteva reguli:

Postim benevol, nu din obligație. Determinarea spre eliberare trebuie să vină din interior. Nu postim pentru "a fi în rând cu lumea", căci maselor nu le este caracteristic postul. Din punctul acesta de vedere, postul este o metodă de extragere "din turmă".

Postim constant, nu pe sărite. Un tratament medical nu-și face efectul dacă nu e luat conform prescripției. Așa e și postul. Nu funcționează dacă e întrerupt. E ca în sport: sportivii repetă perioade mari de timp anumite mișcări, pentru a ajunge la performanțe de moment.

Nu înlocuim o plăcere cu o altă plăcere. Vorbesc unii de "mâncarea delicioasă de post". Postul este însă înfrânarea de la poftă și plăceri. Cum vei vindeca pofta, dacă doar schimbi plăcerea? Nu putem schimba doar "părul" lupului, păstrând "năravul".

Nu postim doar de la mâncare. Postim de anumite alimente nu pentru că ar fi toxice (deși chimizarea unora produce toxicitate), ci pentru a întări voința de a spune "nu" răului. Este doar un exercițiu de antrenare a voinței pentru a învăța să respingă ceea ce ar putea fi dăunător. Iar cele mai dăunătoare lucruri din lume sunt păcatul, viciul, obiceiul rău, care au efecte negative atât asupra trupului cât și asupra sufletului.

Postim, căutând virtuțile sufletești. Toate religiile practică asceza. Dar creștinismul caută dragostea și cele

ale ei. Astăzi se vorbește foarte rar de aceste virtuți. De aceea, devin și rare. Mimetismul ne poate fi nociv: cultivând răul, de el avem parte. Priviți în jur și veți vedea câtă nevoie este de discernământ, îndreptare și dragoste. Discernământul ne ajută la identificarea manipularilor din spatele relilor (un rău este un bine manipulat). Îndreptarea este necesară pentru restabilirea dreptății. Iar dragostea (rar cuvânt, transformat adeseori în pasiune sau interes) restabilește armonia. Aici ne ajută și rugăciunea, care se întetește în mod public în biserici, dar care trebuie să se regăsească în trăirile personale. Ca un model de rugăciune avem o rugăciune a Sf. Efreem Sirul care spune: "Doamne și Stăpânul vieții mele, / Duhul trândăviei, al grijii de multe, al iubirii de stăpânie și al grăirii în deșert nu mi-l da mie! / Iar duhul curăției, al gândului smerit, al răbdării și al dragostei, / dăruiește-mi mie, slugii Tale! / Așa, Doamne, Împărate, dăruiește-mi ca să-mi văd greșelile mele și să nu osândesc pe fratele meu, / că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin."

Postim activ. Nu e suficient să te ferești de rele. Trebuie să practici cele bune, dacă vrei ca binele să crească în tine și în jur. Dar pentru asta trebuie să știi exact ce anume trebuie cultivat. Cum postul ne liniștește trupul, mintea devine mai permeabilă la receptarea informațiilor. De aceea, odată cu postul căutăm și informațiile bune. Nu trebuie să ne fie indiferent ce sădăm în noi. Așa că, iată, apare chiar și un post informațional. Postiți așadar cu folos. Nu ignorați medicamentul care poate vindeca îmbolnăvirea socială. Cine are putere să-și taie plăcerile, să se disciplineze interior, va fi răsplătit cu frumusețea virtuților sufletești.

Așa să ne ajute Dumnezeu. Vă doresc tuturor un post liniștit și binecuvântat!

Cu părintească purtare de grijă și pururea rugăciuni către Milostivul Dumnezeu,

+IRINEU
Episcop Vicar

Parabola ... *Cont. de la pag. 22*

ori îi ignorăm sau uităm să-i apreciem pe credincioșii loiali și devotați.

Probabil că pentru acest motiv nu socotesc reacția fratelui ca gelozie atunci când el protestează petrecerea dată pentru fiul rătacitor, pentru că nu o merită. Protestul său, în mintea lui și a mea, este doar unul pentru dreptate. El era cel ce merita o petrecere, dar tatăl nu i-a dat una niciodată. „Fiule, i-a spus lui tatăl, dându-i binecuvântarea lui completă, tu ești întodeauna cu mine și tot ce am este al tău”. Ca un tată drept, el îl binecuvântează pe fiul bun și ascultător, dar ca un tată

Cont. la pag 24

2015 FAMILY LIFE/ ALL-AUXILIARIES CONFERENCE

Conferinta "Viata de Familie si Organizatiile
Auxiliare ale Episcopiei"

2-5 Iulie, 2015

**Va initam la: Un Weekend "Viata de Familie si
Organizatiile Auxiliare"**

Cand: 2-5 Iulie, 2015 (Joi-Duminica)

Unde: Akron, OH

Motto: "Cu Credinta si cu Dragoste sa va Apropiati"

Evenimente:

- Slujbe religioase: Rugaciunile diminetii si rugaciuni de seara, Parastas, Sfanta Liturghie
 - Sedintele organizatiilor auxiliare: ARFORA (Asociatia Reuniunilor de Femei), Tineretul/AROY, Brotherhood (Fratia Ortodoxa)
 - Alte intalniri: Preoti, Preotese, Educatia crestina/scoala duminicala
 - Seminarii cu tematica/ discutii in grup, pentru imbogatirea spirituala a persoanelor individuale, a familiilor si a parohiilor:
 - Liturghia: Ce ai vrut sa stii intodeauna dar ti-a fost frica sa intrebi
 - Intalnireacu Dumnezeu prin rugaciunea "Tatal Nostru"
 - Navigand prin Peisajul Religious American
 - Cum sa recunoastem adictiile noastre si a copiilor nostrii
 - Discutii cu intrebari: De ce sa faci parte din ARFORA, AROY ori Fratia Ortodoxa
 - Si multe altele...
 - Ajutorarea altora – proiect special
 - Concurs "Cunosti Biblia" – Din Evanghelia dupa Luca
 - Echipele (3 persoane fiecare)
 - Bibliografie pentru scoala duminicala si adulti
 - Bibliografia o gasiti la: www.orthodoxyouth.org/Luke
- **Premii pentru participantii si echipele castigatoare: Premiul I - \$750, Premiul II - \$500, Premiul III - \$250; Premiile sunt sponsorate de Fratia Ortodoxa si tineretul AROY

Mihai Eminescu ... *Cont. de la pag. 18*

in obiectele naturii se numeste lucru. Intreaga viata omeneasca este o viata a lucrului" (Fragmentarium, p. 153). Impotriva celor ce se declarau liber-cugetatori, Mihai Eminescu a dat o replica in "Timpul" din 2 februarie anul 1879: "...a vorbi despre o religie a liberei-cugetari este ceea ce se numeste in logica o contradictio in adjecto, este ca si cand ai zice "otel de lemn"".

Mihai Eminescu a fost in genialitatea sa un om de o modestie greu de intalnit in lumea contemporana. Constient de darurile cu care fusese inzestrat, atragea totusi atentia tuturor ca "nimanui sa nu-i abata prin minte c-ar fi un geniu. Pamantul nostru este mai sarac in genii decat Universul in stele fixe. Homer si Shakespeare, Rafael, geniile in arte se nasc o data la 3, 4 mii de ani, Newton si Galilei, Kant si geniile in stiinta, o data la o mie de ani, incat nu stiu zau daca de la Adam pana la Papa Leo IX au existat de toti o duzina. Incolo, suntem cu toti niste bieti mizerabili carora acesti regi ai cugetarii ne dau de lucru pentru generatii inainte" (Fragmentarium, p. 178).

Continuare in numarul viitor ...

Parabola ... *Cont. de la pag. 23*

iertător, îl primește înapoi cu bucurie pe fiul risipitor.

La fel și Dumnezeu nostru este drept și răsplătește pe fiul cel bun, ascultător și devotat, dar El este și iertător, și în mila Lui, iartă pe fiul risipitor când cu pocăință se reîntoarce. Dreptatea lui Dumnezeu este, fără îndoială, perfectă, dar mila Lui este mai mare decât toate.

- Prezantari in timpul pranzului (cu invitati specialii)—ARFORA si AROY/Brotherhood
- Activitati pentru scolari si copii
- Alte evenimente sociale:
 - Serbare campeneasca de deschidere (picnic)
 - Programul de vineri seara
 - Sambata seara: "Cotillion" – Balul Debutantelor (**contact Corina Phillips at corina5dan@aol.com pentru informatii**)
 - Banchetul festiv de duminica
- Expozitii, tururi informative, sanse de a va imbogatii spiritual prin discutii cu prelati, spovedanie si impartasanie